

Ο ΠΕΡΙ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2024

ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΑΡΘΡΩΝ

- Συνοπτικός τίτλος.

ΜΕΡΟΣ Ι ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

- Ερμηνεία.
- Γενικές Αρχές.
- Επίδοση Είδοποιήσεων.
- Εγκατάλειψη του δικαιώματος προς ένσταση.
- Έκταση εξουσίας δικαστηρίου.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

- Συμφωνία περί διαιτησίας.
- Εφαρμοστέο δίκαιο σε συμφωνία διαιτησίας.
- Συμφωνία περί διαιτησίας και έγερση αγωγής ενώπιον Δικαστηρίου.
- Κατά πόσο η συμφωνία τερματίζεται με το θάνατο ενός μέρους.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ ΣΥΝΘΕΣΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

- Αριθμός διαιτητών.
- Πρόεδρος.
- Επιδιαιτητής.
- Λήψη αποφάσεων όπου δεν υπάρχει Πρόεδρος ή Επιδιαιτητής.
- Διορισμός των διαιτητών.
- Εξουσία σε περίπτωση παράλειψης διορισμού ενός μόνο διαιτητή.
- Αποτυχία της διαδικασίας διορισμού.
- Λόγοι εξαίρεσης.
- Διαδικασία εξαίρεσης.
- Εξουσία δικαστηρίου να απομακρύνει διαιτητή.
- Παράλειψη ή αδυναμία προς εκπλήρωση των καθηκόντων του διαιτητή.
- Παραίτηση διαιτητή και συμφωνία τερματισμού διαιτητή - δικαίωμα σε αμοιβές ή έξοδα.
- Ανάκληση της εντολής του διαιτητή.
- Θάνατος του διαιτητή ή του προσώπου που τον διόρισε.
- Αντικατάσταση διαιτητή.
- Ευθύνη Διαιτητή.

ΜΕΡΟΣ ΙV - ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ-ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

- Δικαιοδοσία του διαιτητικού δικαστηρίου να αποφαινεται περί της ίδιας αυτού δικαιοδοσίας.
- Εξουσία διαιτητικού δικαστηρίου για έκδοση απόφασης για λήψη μέτρου προσωρινής προστασίας.
- Προϋποθέσεις για έκδοση ενδιάμεσης απόφασης για λήψη μέτρου

- προσωρινής προστασίας.
30. Αίτηση για έκδοση προσωρινών διαταγών.
 31. Ειδικό καθεστώς για έκδοση προσωρινής διαταγής.
 32. Τροποποίηση, αναστολή εφαρμογής ή τερματισμός προσωρινού μέτρου ή προσωρινής διαταγής.
 33. Παροχή εγγύησης.
 34. Υποχρέωση ενημέρωσης.
 35. Έξοδα και αποζημιώσεις.
 36. Αναγνώριση και εκτέλεση μέτρου προσωρινής προστασίας.
 37. Λόγοι απόρριψης αναγνώρισης ή εκτέλεσης μέτρου προσωρινής προστασίας.
 38. Λήψη μέτρων προσωρινής προστασίας από Δικαστήριο.
 39. Διαιτητής έκτακτης ανάγκης.

ΜΕΡΟΣ V - ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

40. Αρχή της ισότητας και της εκατέρωθεν ακρόασης.
41. Διαδικασία.
42. Τόπος διεξαγωγής της διαιτησίας.
43. Έναρξη διαιτητικής διαδικασίας.
44. Συνένωση διαιτησιών.
45. Εφαρμογή των περί Παραγραφής Νόμων. Χρονικά όρια έναρξης της διαιτητικής διαδικασίας.
46. Γλώσσα.
47. Έκθεση απαίτησης και υπεράσπισης.
48. Συζήτηση της διαφοράς και γραπτή διαδικασία.
49. Παραλείψεις των μερών.
50. Νομική ή άλλη εκπροσώπηση.
51. Εξέταση Μαρτύρων.
52. Διορισμός πραγματογνωμόνων.
53. Επίδειξη εγγράφων και προσκομιδή Αποδείξεων.
54. Συνδρομή του Δικαστηρίου στη διεξαγωγή αποδείξεων.
55. Διαιτητικές αποφάσεις για διάφορα θέματα.
56. Εξουσία έκδοσης προσωρινών διαιτητικών αποφάσεων.
57. Συνοπτική διαδικασία.
58. Απόφαση επί προκαταρκτικού νομικού ζητήματος.

ΜΕΡΟΣ VII - ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΚΑΙ ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

59. Κανόνες δικαίου εφαρμοστέοι στην ουσία της διαφοράς.
60. Απόφαση πολυμελούς διαιτητικού δικαστηρίου.
61. Συμβιβασμός.
62. Τύπος και περιεχόμενο διαιτητικής απόφασης.
63. Παράταση της προθεσμίας για έκδοση διαιτητικής απόφασης.
64. Τερματισμός διαιτητικής διαδικασίας.
65. Διόρθωση και ερμηνεία διαιτητικής απόφασης. Συμπληρωματική διαιτητική απόφαση.
66. Διαιτητική απόφαση για έξοδα.

ΜΕΡΟΣ VIII – ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

- 67. Αίτηση και λόγοι ακυρώσεως διαιτητικής απόφασης.
- 68. Έφεση επί νομικού ζητήματος.

ΜΕΡΟΣ VIV- ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

- 69. Αναγνώριση και εκτέλεση διαιτητικής απόφασης.
- 70. Λόγοι που δικαιολογούν απόρριψη της αίτησης προς αναγνώριση ή εκτέλεση διαιτητικής απόφασης.

ΜΕΡΟΣ ΙΧ ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

- 71. Μεταβατικές διατάξεις.
- 72. Κατάργηση Κεφ.4,101/1987.
- 73. Έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου.

**ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΜΕ ΤΙΤΛΟ:
«Ο ΠΕΡΙ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2024»**

	Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:
Συνοπτικός τίτλος.	1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Διαιτησίας Νόμος του 2024.
	ΜΕΡΟΣ Ι ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
Ερμηνεία.	2.-(1) Στον παρόντα Νόμο, εκτός εάν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια-
69(Ι) του 2022 43(Ι) του 2023 52(Ι) του 2023 112(Ι) του 2023.	<p>“Διαιτησία” σημαίνει κάθε μορφής διαιτησία, είτε διεθνή, είτε όχι, είτε βάσει γραπτής συμφωνίας ή της ανεπιφύλακτης αποδοχής των μερών. Δεν περιλαμβάνει διαιτησία σε εργατικές διαφορές·</p> <p>“Διαιτητικό δικαστήριο” σημαίνει το Δικαστήριο που επιλαμβάνεται επί διαφορών που υπάγονται σε διαιτησία σύμφωνα με τον παρόντα νόμο και αποτελείται από έναν ή περισσότερους διαιτητές, και περιλαμβάνει και διαιτητή έκτακτης ανάγκης·</p> <p>“Δικαστήριο” σημαίνει αρμόδιο Επαρχιακό Δικαστήριο ή Δικαστή αυτού, το Ναυτοδικείο ή Δικαστή αυτού, και το Εμπορικό Δικαστήριο ή Δικαστή αυτού, ανάλογα με την περίπτωση·</p> <p>“Εμπορικό Δικαστήριο” σημαίνει το Δικαστήριο το οποίο ιδρύθηκε δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 3 του περί της Ίδρυσης και Λειτουργίας Εμπορικού Δικαστηρίου και Ναυτοδικείου Νόμου·</p> <p>“Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για το Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο” σημαίνει την επιτροπή η οποία συστάθηκε δυνάμει του Ψηφίσματος 2205 (XXI) της 17ης Δεκεμβρίου 1966 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών·</p> <p>“Καταναλωτής” έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το</p>
112(Ι) του 2021 46(Ι) του 2022	

166(Ι) του 2022.

άρθρο 2 Περί Προστασίας του Καταναλωτή Νόμος του 2021.

"Ναυτοδικείο" σημαίνει το Δικαστήριο το οποίο ιδρύθηκε δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 18 του περί της Ίδρυσης και Λειτουργίας Εμπορικού Δικαστηρίου και Ναυτοδικείου Νόμου.

"Πρότυπο UNCITRAL Model Law on International Commercial Arbitration" σημαίνει το πρότυπο ρυθμιστικό πλαίσιο για τη διεθνή εμπορική διαιτησία το οποίο υιοθετήθηκε στις 21 Ιουνίου 1985 από την Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για το Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο, ως εκάστοτε τροποποιείται.

"Συμφωνία Διαιτησίας" σημαίνει τη συμφωνία που καταρτίζεται δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 7, με την οποία τα μέρη υπάγουν σε διαιτησία υφιστάμενες ή μελλοντικές διαφορές μεταξύ τους από ορισμένη έννομη σχέση, συμβατική ή εξωσυμβατική.

"τα μέρη της συμφωνίας" ή συνοπτικά, "τα μέρη" σημαίνει τους συνυπολογίσαντες τη συμφωνία περί διαιτησίας.

2) "Διεθνής" είναι η διαιτησία-

(α) αν κατά το χρόνο συνυπολόγησης της συμφωνίας περί διαιτησίας, τα μέρη της συμφωνίας έχουν την έδρα των εργασιών τους σε διαφορετικά κράτη· ή

(β) αν ένας από τους ακόλουθους τρόπους ευρίσκεται εκτός του κράτους, στο οποίο τα μέρη της συμφωνίας έχουν την έδρα των εργασιών τους-

(i) ο τόπος διεξαγωγής της διαιτησίας, εφόσον αυτός ορίστηκε μέσα στη συμφωνία περί διαιτησίας, ή κατά τους όρους της συμφωνίας περί διαιτησίας·

(ii) ο τόπος εκτέλεσης σημαντικού μέρους των υποχρεώσεων που απορρέουν από την εμπορική σχέση που αποτελεί το αντικείμενο της διαφοράς ή ο τόπος με τον οποίο συνδέεται στενότερα το αντικείμενο της διαφοράς· ή

(γ) αν με ρητή συμφωνία των μερών ορίστηκε πως το αντικείμενο της διαφοράς σχετίζεται με περισσότερα του ενός κράτη.

	<p>(3) Σε περίπτωση που ένα από τα μέρη της συμφωνίας έχει περισσότερες της μιας έδρες εργασιών, ως έδρα για τους σκοπούς του εδαφίου (2) λογίζεται η έδρα εργασιών που έχει τη στενότερη σχέση με τη συμφωνία περί διαιτησίας, σε περίπτωση δε που στερείται έδρας, ως έδρα εργασιών για τους ίδιους σκοπούς λογίζεται ο τόπος της συνήθους του διαμονής.</p> <p>(4) Η κατά τις διατάξεις του παρόντος Νόμου ευχέρεια των μερών της συμφωνίας να αποφασίζουν τα ίδια επί ορισμένου ζητήματος περιλαμβάνει, με εξαίρεση τα οριζόμενα στο άρθρο 59, και το δικαίωμα τους προς διορισμό τρίτου, φυσικού ή νομικού προσώπου, συμπεριλαμβανομένου και διαιτητικού οργάνου, για να αποφασίσει επί του ζητήματος αυτού.</p> <p>(5) Οποιαδήποτε αναφορά του παρόντος Νόμου σε συμφωνία των μερών θα ερμηνεύεται ως περιλαμβάνουσα και τους μνημονευόμενους στη συμφωνία κανόνες διαιτησίας.</p> <p>(6) Οποιαδήποτε αναφορά του παρόντος Νόμου σε απαίτηση ή υπεράσπιση σε απαίτηση θα ερμηνεύεται, με εξαίρεση τα οριζόμενα στα άρθρα 49(α) και 64(2)(α), ως περιλαμβάνουσα και αναφορά σε ανταπαίτηση, ή ανάλογα με την περίπτωση, σε υπεράσπιση σε ανταπαίτηση.</p>
Γενικές Αρχές.	<p>3. Για σκοπούς εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος Νόμου και με σκοπό την επίτευξη και προαγωγή της τήρησης σύγχρονων και ομοιόμορφων κανόνων σε πνεύμα καλής πίστης, λαμβάνεται υπόψη ως ερμηνευτικό εργαλείο, όπου αυτό είναι δυνατό, το “Πρότυπο UNCITRAL Model Law on International Commercial Arbitration”, καθώς και το σχετικό επεξηγηματικό σημείωμα το οποίο υιοθετήθηκε από την Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για το Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο.</p>
Επίδοση Ειδοποιήσεων.	<p>4.-(1) Τα μέρη είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν για τον τρόπο επίδοσης οποιασδήποτε ειδοποίησης ή άλλου εγγράφου που απαιτείται ή εξουσιοδοτείται να δοθεί ή να επιδοθεί σύμφωνα με τη συμφωνία περί διαιτησίας ή για τους σκοπούς της διαιτητικής διαδικασίας.</p>

	<p>(2) Ελλείπει συμφωνίας των μερών, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις-</p> <p>(α) Η ειδοποίηση ή άλλο έγγραφο δύναται να επιδοθεί σε πρόσωπο με οποιοδήποτε αποτελεσματικό μέσο.</p> <p>(β) Εάν μια ειδοποίηση ή άλλο έγγραφο απευθύνεται, προπληρώνεται και παραδίδεται μέσω ταχυδρομείου, θα θεωρείται ότι έχει επιδοθεί αποτελεσματικά –</p> <p>(i) στην τελευταία γνωστή κύρια κατοικία του παραλήπτη ή, αν αυτός ασκεί ή ασκούσε εμπόριο, επάγγελμα ή επιχείρηση, στην τελευταία γνωστή κύρια επαγγελματική του διεύθυνση· ή</p> <p>(ii) εάν ο παραλήπτης είναι νομικό πρόσωπο, στο εγγεγραμμένο ή κεντρικό γραφείο του νομικού προσώπου.</p> <p>(4) Οι διατάξεις στο παρόν άρθρο δεν εφαρμόζονται στην επίδοση εγγράφων για τους σκοπούς δικαστικής διαδικασίας, για την οποία γίνεται πρόβλεψη από διαδικαστικούς κανονισμούς.</p> <p>(5) Οι αναφορές στο Μέρος αυτό σε ειδοποίηση ή άλλο έγγραφο περιλαμβάνουν κάθε μορφή γραπτής επικοινωνίας και οι αναφορές στην παροχή ή επίδοση ειδοποίησης ή άλλου εγγράφου θα ερμηνεύονται αναλόγως.</p>
Εγκατάλειψη του δικαιώματος προς ένσταση.	5. Το μέρος της συμφωνίας που μετέχει ανεπιφύλακτα σε διαιτητική διαδικασία, εν επιγνώσει του γεγονότος ότι παραβιάσθηκαν μη επιτακτικές διατάξεις του παρόντος Νόμου ή όροι της συμφωνίας περί διαιτησίας, λογίζεται ότι εγκατέλειψε το προς ένσταση δικαίωμα, αν δεν υποβάλει την ένσταση έγκαιρα, χωρίς αναίτια καθυστέρηση ή εντός της τακτής προς τούτο προθεσμίας.
Έκταση εξουσίας δικαστηρίου.	6. Στα ζητήματα που υπόκεινται στις διατάξεις του παρόντος Νόμου χωρεί παρέμβαση του Δικαστηρίου μόνο ως ο παρών Νόμος ορίζει.
	ΜΕΡΟΣ II ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ
Συμφωνία περί διαιτησίας.	7.-(1) "Συμφωνία περί διαιτησίας" είναι η συμφωνία με την οποία υπάγονται σε διαιτησία όλες ή ορισμένες διαφορές, παρούσες ή μέλλουσες, που

	<p>απορρέουν από καθορισμένη έννομη σχέση, συμβατική ή μη. Η συμφωνία περί διαιτησίας μπορεί να ενταχθεί σε σύμβαση ως ρήτρα διαιτησίας ή να αποτελέσει το αντικείμενο χωριστής συμφωνίας.</p> <p>(2) Η συμφωνία περί διαιτησίας θεωρείται ότι καταρτίζεται και είναι έγκυρη αν είναι γραπτή, ή αν τα μέρη συμφωνούν να συμμετέχουν ανεπιφύλακτα στη διαιτητική διαδικασία.</p>
Εφαρμοστέο δίκαιο σε συμφωνία διαιτησίας.	<p>8.-(1) Το εφαρμοστέο δίκαιο σε μια συμφωνία περί διαιτησίας είναι -</p> <p>(α) το δίκαιο που τα μέρη συμφωνούν ρητά ότι εφαρμόζεται στη συμφωνία διαιτησίας· ή</p> <p>(β) όπου δεν υπάρχει τέτοια συμφωνία, το δίκαιο της έδρας της εν λόγω διαιτησίας.</p> <p>(2) Για τους σκοπούς των διατάξεων του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, συμφωνία μεταξύ των μερών ότι ένα συγκεκριμένο δίκαιο εφαρμόζεται σε συμφωνία της οποίας η συμφωνία περί διαιτησίας αποτελεί μέρος, δεν αποτελεί από μόνη της ρητή συμφωνία ότι το δίκαιο αυτό εφαρμόζεται και στη συμφωνία διαιτησίας.</p>
Συμφωνία περί διαιτησίας και έγερση αγωγής ενώπιον Δικαστηρίου.	<p>9.-(1) Σε περίπτωση που εγείρεται αγωγή για ζήτημα που αποτελεί το αντικείμενο συμφωνίας περί διαιτησίας, το Δικαστήριο ενώπιον του οποίου εγείρεται η αγωγή οφείλει, κατόπιν αίτησης που υποβάλλεται από ένα μέρος της διαδικασίας πριν από την υποβολή της πρώτης έκθεσης του επί της ουσίας της διαφοράς, να παραπέμψει τη διαφορά σε διαιτησία, εκτός αν κρίνει ότι η συμφωνία είναι άκυρη, ανενεργής ή μη δεκτική εκτέλεσης.</p> <p>(2) Η έγερση αγωγής δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου δεν αποτελεί κώλυμα για την έναρξη ή τη συνέχιση της διαιτητικής διαδικασίας ή την έκδοση τελικής διαιτητικής απόφασης, εν όσω το επίδικο θέμα εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου.</p>
Κατά πόσο η συμφωνία τερματίζεται με το θάνατο ενός μέρους.	<p>10.-(1) Εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα μέρη, συμφωνία περί διαιτησίας δεν τερματίζεται με το θάνατο ενός μέρους και δύναται να</p>

	<p>εκτελεστεί από ή εναντίον των προσωπικών αντιπροσώπων του εν λόγω μέρους.</p> <p>(2) Οι διατάξεις του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου δεν επηρεάζουν τη λειτουργία οποιουδήποτε νομοθετήματος ή κανόνα δικαίου δυνάμει του οποίου ένα ουσιαστικό δικαίωμα ή υποχρέωση τερματίζεται με το θάνατο.</p>
	ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ ΣΥΝΘΕΣΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
Αριθμός δαιτητών.	<p>11.-(1) Τα μέρη είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν για τον αριθμό των δαιτητών που θα συγκροτήσουν το δαιτητικό δικαστήριο και για το αν θα υπάρχει Πρόεδρος ή Επιδαιτητής.</p> <p>(2) Εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα μέρη, συμφωνία ότι ο αριθμός των δαιτητών θα είναι δύο ή οποιοσδήποτε άλλος ζυγός αριθμός θα θεωρείται ότι απαιτεί τον διορισμό ενός επιπλέον δαιτητή ως Προέδρου του δαιτητικού δικαστηρίου.</p> <p>(3) Εάν δεν υπάρχει συμφωνία ως προς τον αριθμό των δαιτητών, τότε εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 15 του παρόντος Νόμου.</p>
Πρόεδρος.	<p>12-(1) Όπου τα μέρη έχουν συμφωνήσει ότι θα υπάρχει Πρόεδρος, είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν ποια θα είναι τα καθήκοντα του Προέδρου σε σχέση με τη λήψη αποφάσεων, διαταγμάτων και δαιτητικών αποφάσεων.</p> <p>(2) Εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα μέρη, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις-</p> <p>(α) Οι αποφάσεις, διατάγματα και δαιτητικές αποφάσεις θα λαμβάνονται από το σύνολο ή την πλειοψηφία των δαιτητών συμπεριλαμβανομένου και του Προέδρου.</p> <p>(β) Η άποψη του Προέδρου θα υπερισχύει σε σχέση με απόφαση, διάταγμα ή δαιτητική απόφαση για την οποία δεν υπάρχει ούτε ομοφωνία ούτε πλειοψηφία σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου (α) του παρόντος άρθρου.</p>
Επιδαιτητής.	<p>13.-(1) Όπου τα μέρη έχουν συμφωνήσει ότι θα υπάρχει Επιδαιτητής, είναι</p>

	<p>ελεύθερα να συμφωνήσουν ποια θα είναι τα καθήκοντα του Επιδιαιτητή, και ειδικότερα-</p> <p>(α) αν θα παρίσταται στη διαιτητική διαδικασία· και</p> <p>(β) πότε θα αντικαθιστά τους άλλους διαιτητές ως το διαιτητικό δικαστήριο με εξουσία να λαμβάνει αποφάσεις, διατάγματα και διαιτητικές αποφάσεις.</p> <p>(2) Ελλείψει συμφωνίας των μερών, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις-</p> <p>(α) Ο Επιδιαιτητής θα παρίσταται στη διαιτητική διαδικασία και θα λαμβάνει τα ίδια έγγραφα και άλλο υλικό που λαμβάνουν και οι άλλοι διαιτητές·</p> <p>(β) Οι αποφάσεις, τα διατάγματα και οι διαιτητικές αποφάσεις θα λαμβάνονται από τους άλλους διαιτητές, εκτός εάν και μέχρις ότου δεν μπορούν να συμφωνήσουν σε ένα θέμα που αφορά τη διαιτησία·</p> <p>Νοείται ότι στην περίπτωση αυτή, οι διαιτητές θα δίνουν αμέσως γραπτή ειδοποίηση στα μέρη και στον Επιδιαιτητή, οπότε ο Επιδιαιτητής θα τους αντικαθιστά ως το διαιτητικό δικαστήριο με την εξουσία να λαμβάνει αποφάσεις, διατάγματα και διαιτητικές αποφάσεις ως να ήταν ο μόνος διαιτητής·</p> <p>(γ) Εάν οι διαιτητές δεν μπορούν να συμφωνήσουν αλλά δεν ειδοποιήσουν για το γεγονός αυτό, ή εάν οποιοσδήποτε από αυτούς δεν συμμετάσχει στην παροχή της ειδοποίησης, οποιοδήποτε μέρος της διαιτητικής διαδικασίας, δύναται μετά από ειδοποίηση προς τα άλλα μέρη και το διαιτητικό δικαστήριο να ζητήσει από το Δικαστήριο, το οποίο δύναται να διατάξει ότι ο Επιδιαιτητής θα αντικαταστήσει τους άλλους διαιτητές ως το διαιτητικό δικαστήριο με την εξουσία να λαμβάνει αποφάσεις, διατάγματα και διαιτητικές αποφάσεις ως να ήταν ο μόνος διαιτητής. Η απόφαση του Δικαστηρίου είναι τελεσίδικη, μη υποκείμενη σε οποιοδήποτε ένδικο μέσο.</p>
<p>Λήψη αποφάσεων όπου δεν υπάρχει Πρόεδρος ή Επιδιαιτητής.</p>	<p>14.-(1) Όπου τα μέρη συμφωνούν ότι θα υπάρχουν δύο ή περισσότεροι διαιτητές χωρίς Πρόεδρο ή Επιδιαιτητή, τα μέρη είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν τον τρόπο με τον οποίο το διαιτητικό δικαστήριο θα</p>

	<p>λαμβάνει αποφάσεις, διατάγματα και διαιτητικές αποφάσεις.</p> <p>(2) Εάν δεν υπάρχει τέτοια συμφωνία, οι αποφάσεις, τα διατάγματα και οι διαιτητικές αποφάσεις θα λαμβάνονται από όλους ή την πλειοψηφία των διαιτητών.</p>
<p>Διορισμός των διαιτητών.</p>	<p>15.-(1) Τα μέρη είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν για τη διαδικασία διορισμού του διαιτητή ή των διαιτητών, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας διορισμού οποιουδήποτε Προέδρου ή Επιδιαιτητή:</p> <p>Νοείται ότι, δεν αποτελεί κώλυμα διορισμού διαιτητή η εθνικότητα του, εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα μέρη.</p> <p>(2) Ελλείψει συμφωνίας των μερών, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις-</p> <p>(α) εάν το διαιτητικό δικαστήριο πρόκειται να αποτελείται από έναν μόνο διαιτητή, τα μέρη θα διορίζουν από κοινού τον διαιτητή το αργότερο εντός είκοσι οκτώ (28) ημερών από την επίδοση γραπτού αιτήματος από οποιοδήποτε μέρος για να το πράξουν·</p> <p>(β) εάν το διαιτητικό δικαστήριο πρόκειται να αποτελείται από δύο διαιτητές, κάθε μέρος θα διορίζει έναν διαιτητή το αργότερο εντός δεκατεσσάρων (14) ημερών από την επίδοση γραπτού αιτήματος από οποιοδήποτε μέρος για να το πράξει·</p> <p>(γ) εάν το διαιτητικό δικαστήριο πρόκειται να αποτελείται από τρεις διαιτητές-</p> <p>(i) κάθε μέρος θα διορίζει ένα διαιτητή το αργότερο εντός δεκατεσσάρων (14) ημερών από την επίδοση γραπτού αιτήματος από οποιοδήποτε μέρος για να το πράξει· και</p> <p>(ii) οι δύο που διορίζονται με αυτόν τον τρόπο θα διορίζουν αμέσως έναν τρίτο διαιτητή ως Πρόεδρο του διαιτητικού δικαστηρίου·</p> <p>(δ) εάν το διαιτητικό δικαστήριο πρόκειται να αποτελείται από δύο διαιτητές και έναν Επιδιαιτητή-</p> <p>(i) Κάθε μέρος θα διορίζει έναν διαιτητή το αργότερο εντός δεκατεσσάρων (14) ημερών από την επίδοση γραπτού αιτήματος από οποιοδήποτε μέρος για να το πράξει· και</p>

	<p>(ii) οι δύο που διορίζονται με αυτόν τον τρόπο μπορούν να διορίσουν Επιδίατητή οποτεδήποτε μετά τον διορισμό τους και θα το πράξουν πριν από οποιαδήποτε ουσιαστική ακρόαση ή αμέσως εάν δεν μπορούν να συμφωνήσουν σε ένα ζήτημα που αφορά τη διαίτησία.</p> <p>(ε) Σε κάθε άλλη περίπτωση, (ιδίως εάν υπάρχουν περισσότερα από δύο μέρη), το άρθρο 17 εφαρμόζεται στην περίπτωση αποτυχίας της συμφωνημένης διαδικασίας διορισμού.</p>
<p>Εξουσία σε περίπτωση παράλειψης διορισμού ενός μόνο διαιτητή.</p>	<p>16.-(1) Εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα μέρη, όπου καθένα από τα δύο μέρη μιας συμφωνίας διαίτησίας πρόκειται να διορίσει διαιτητή και το ένα μέρος («το μέρος που βρίσκεται σε παράβαση») αρνείται να το πράξει ή δεν το πράττει εντός της καθορισμένης προθεσμίας, το άλλο μέρος, αφού διορίσει δεόντως τον διαιτητή του, δύναται να ειδοποιήσει γραπτώς το μέρος που βρίσκεται σε παράβαση ότι εισηγείται να διορίσει τον διαιτητή του για να ενεργήσει ως μοναδικός διαιτητής.</p> <p>(2) Εάν το μέρος που βρίσκεται σε παράβαση εντός επτά (7) ημερών από την κοινοποίηση της εν λόγω ειδοποίησης-</p> <p>(α) δεν προβεί στον απαιτούμενο διορισμό· και</p> <p>(β) δεν ειδοποιήσει το άλλο μέρος ότι το έχει πράξει·</p> <p>το άλλο μέρος δύναται να διορίσει τον διαιτητή του ως μοναδικό διαιτητή, η διαιτητική απόφαση του οποίου θα είναι δεσμευτική και για τα δύο μέρη, ως να είχε διοριστεί με συμφωνία.</p> <p>(3) (α) Σε περίπτωση που έχει διοριστεί ένας μόνο διαιτητής δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (2) του παρόντος άρθρου, το μέρος που βρίσκεται σε παράβαση, μετά από ειδοποίηση προς το διορίζον μέρος, δύναται να προσφύγει στο Δικαστήριο, το οποίο δύναται να παραμερίσει τον διορισμό διαιτητή.</p> <p>(β) Σε περίπτωση εφαρμογής της παραγράφου (α) του εδαφίου (3) του παρόντος άρθρου, η απόφαση του Δικαστηρίου είναι τελεσίδικη, μη υποκείμενη σε οποιοδήποτε ένδικο μέσο.</p>

Commented [MG1]: Να καθοριστεί συγκεκριμένη προθεσμία για την υποβολή της αίτησης ενώπιον Δικαστηρίου ;

<p>Αποτυχία της διαδικασίας διορισμού.</p>	<p>17.-(1) Σε περίπτωση που στα πλαίσια της συμφωνημένης μεταξύ των μερών διαδικασίας διορισμού διαιτητή ή διαιτητών-</p> <p>(α) ένας εκ των μερών παραλείπει να ενεργήσει κατά τα συμφωνημένα·</p> <p>(β) τα μέρη ή οι δύο διαιτητές αδυνατούν να έλθουν στην αναμενόμενη από τη διαδικασία αυτή συμφωνία· ή</p> <p>(γ) τρίτο, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένου διαιτητικού οργάνου, παραλείπει να ενεργήσει κατά τα προβλεπόμενα στη διαδικασία·</p> <p>το Δικαστήριο, κατόπιν αίτησης που υποβάλλεται από ένα μέρος της διαιτητικής διαδικασίας, έχει εξουσία να προβεί στην αναγκαία ενέργεια, εκτός αν η συμφωνημένη μεταξύ των μερών διαδικασία διορισμού διαιτητή ή διαιτητών προβλέπει άλλο τρόπο εξασφάλισης του διορισμού.</p> <p>(2) Η απόφαση του Δικαστηρίου επί των ζητημάτων που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία του κατά τις διατάξεις των εδαφίων (3) και (4) του παρόντος άρθρου είναι τελεσίδικη, μη υποκείμενη σε οποιοδήποτε ένδικο μέσο. Κατά την άσκηση της εξουσίας αυτής το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τα απαιτούμενα προς διενέργεια της διαιτησίας και συμφωνημένα μεταξύ των μερών προσόντα του διαιτητή, στοιχεία που διασφαλίζουν το αμερόληπτο της κρίσης και την ανεξαρτησία του διαιτητή, όπως στην περίπτωση διορισμού μόνου ή τρίτου διαιτητή και το σκόπιμο διορισμού διαιτητή εθνικότητας διάφορης από αυτή των μερών.</p>
<p>Λόγοι εξαιρέσεως.</p>	<p>18.-(1) Εκείνος στον οποίο προτείνεται να διορισθεί διαιτητής δηλώνει κάθε γεγονός ή περίπτωση που δύναται να γεννήσει εύλογες αμφιβολίες ως προς την αμεροληψία ή την ανεξαρτησία του. Ο διαιτητής, από τη στιγμή που διορίζεται και καθ' όλη τη διάρκεια της διαιτησίας, δηλώνει αμέσως στα μέρη και τους λοιπούς διαιτητές οποιοδήποτε τέτοιο γεγονός ή περίπτωση, εκτός αν τους έχει ήδη ενημερώσει.</p> <p>(2) Αίτηση εξαιρέσεως διαιτητή επιτρέπεται μόνον αν υπάρχει γεγονός ή</p>

Commented [MG2]: Να καθορισθεί συγκεκριμένη προθεσμία για την υποβολή της αίτησης ενόπιον Δικαστηρίου ;

	<p>περίσταση που γεννά εύλογες αμφιβολίες ως προς την αμεροληψία ή την ανεξαρτησία του ή αν στο πρόσωπό του δεν συντρέχουν οι ιδιότητες που συμφώνησαν τα μέρη. Ένα μέρος δύναται να ζητήσει εξαίρεση του διαιτητή που διόρισε ή του διαιτητή στον διορισμό του οποίου συνέπραξε, μόνο για λόγους που έγιναν γνωστοί σε αυτό μετά από τον διορισμό του.</p>
<p>Διαδικασία εξαίρεσης.</p>	<p>19.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (3) του παρόντος άρθρου, τα μέρη της συμφωνίας είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν τη διαδικασία εξαίρεσης διαιτητή.</p> <p>(2) Ελλείψει συμφωνίας των μερών, η πρόταση προς εξαίρεση διαιτητή υποβάλλεται το αργότερο εντός της προθεσμίας των δεκαπέντε (15) ημερών, αφότου ο προτείνων την εξαίρεση έλαβε γνώση της σύνθεσης του διαιτητικού δικαστηρίου ή του λόγου που δικαιολογεί την εξαίρεση του διαιτητή δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (2) του άρθρου 18 του παρόντος Νόμου. Η πρόταση προς εξαίρεση κατατίθεται στο διαιτητικό δικαστήριο και περιέχει ανάλυση των δικαιολογούντων την εξαίρεση περιστατικών. Επί της προτάσεως προς εξαίρεση αποφαινεται το διαιτητικό δικαστήριο, εκτός αν ο ίδιος ο διαιτητής του οποίου προτάθηκε η εξαίρεση παραιτηθεί της θέσης του, ή το άλλο των μερών συμφωνήσει με την προταθείσα εξαίρεση:</p> <p>Νοείται ότι η υποβολή της πρότασης προς εξαίρεση δεν αναστέλλει αυτομάτως τη διαιτητική διαδικασία, η οποία δύναται να συνεχίσει.</p> <p>(3) Αν η πρόταση προς εξαίρεση απορριφθεί, είτε κατά τη συμφωνηθείσα μεταξύ των μερών διαδικασία είτε κατά τη διαδικασία του εδαφίου (2) του παρόντος άρθρου, ο προτείνων την εξαίρεση δύναται να προσβάλει τη σχετική απόφαση μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από της κοινοποίησης της απόφασης, ενώπιον του Δικαστηρίου, του οποίου η επί τούτου απόφαση είναι τελεσίδικη, μη υποκείμενη σε οποιοδήποτε ένδικο μέσο. Εν όσω εκκρεμεί η απόφαση του Δικαστηρίου, η διαιτητική διαδικασία συνεχίζεται, με τη συμμετοχή του διαιτητή του οποίου ζητήθηκε η εξαίρεση, μέχρι και της έκδοσης της διαιτητικής απόφασης.</p>

Εξουσία δικαστηρίου να απομακρύνει διαιτητή.

20.-(1) Μέρος σε διαιτητική διαδικασία δύναται, μετά από ειδοποίηση προς τα άλλα μέρη, τον ενδιαφερόμενο διαιτητή και οποιονδήποτε άλλο διαιτητή, να ζητήσει από το Δικαστήριο την απομάκρυνση ενός διαιτητή για οποιονδήποτε από τους ακόλουθους λόγους:

(α) ότι συντρέχουν περιστάσεις που δημιουργούν δικαιολογημένες αμφιβολίες ως προς την αμεροληψία του·

(β) ότι δεν διαθέτει τα προσόντα που απαιτούνται από τη συμφωνία διαιτησίας·

(γ) ότι είναι σωματικά ή διανοητικά ανίκανος να διεξάγει τη διαιτητική διαδικασία ή ότι υπάρχουν δικαιολογημένες αμφιβολίες ως προς την ικανότητά του να το πράξει· ή

(δ) ότι αρνήθηκε ή απέτυχε-

(i) να διεξάγει κανονικά τη διαιτητική διαδικασία, ή

(ii) να καταβάλει κάθε εύλογη προσπάθεια για τη διεξαγωγή της διαιτητικής διαδικασίας ή την έκδοση διαιτητικής απόφασης,

και ότι προκλήθηκε ή θα προκληθεί ουσιαστική αδικία στον αιτητή.

(2) Εάν υπάρχει διαιτητικό ή άλλο όργανο ή πρόσωπο που έχει εξουσιοδοτηθεί από τα μέρη με εξουσία να απομακρύνει διαιτητή, το Δικαστήριο δεν θα ασκήσει την εξουσία του για απομάκρυνση, εκτός εάν ικανοποιηθεί ότι ο αιτητής έχει πρώτα εξαντλήσει κάθε διαθέσιμο μέσο στο εν λόγω όργανο ή πρόσωπο.

(3) Το διαιτητικό δικαστήριο δύναται να συνεχίσει τη διαιτητική διαδικασία και να εκδώσει διαιτητική απόφαση ενώ εκκρεμεί αίτηση στο Δικαστήριο δυνάμει του παρόντος άρθρου.

(4) Όπου το Δικαστήριο απομακρύνει διαιτητή, δύναται να εκδώσει τέτοιο διάταγμα που θεωρεί κατάλληλο όσον αφορά το δικαίωμά του, (εάν υπάρχει), σε αμοιβές ή έξοδα ή την επιστροφή τυχόν αμοιβών ή εξόδων που έχουν ήδη καταβληθεί.

(5) Ο ενδιαφερόμενος διαιτητής δικαιούται να εμφανιστεί και να ακουστεί από το Δικαστήριο πριν αυτό εκδώσει οποιοδήποτε διάταγμα δυνάμει του παρόντος άρθρου.

Commented [MG3]: Να καθορισθεί προθεσμία στην υποβολή της αίτησης ;

	<p>(6) Το Δικαστήριο δεν δύναται να διατάξει τον διαιτητή να καταβάλει τα έξοδα σε διαιτητική διαδικασία δυνάμει του παρόντος άρθρου, εκτός εάν οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη του διαιτητή σε σχέση με τη διαιτητική διαδικασία αποδεικνύεται ότι ήταν κακόπιστη. Η απόφαση του Δικαστηρίου είναι τελεσίδικη, μη υποκείμενη σε οποιοδήποτε ένδικο μέσο.</p>
<p>Παράλειψη ή αδυναμία προς εκπλήρωση των καθηκόντων του διαιτητή.</p>	<p>21-(1) Σε περίπτωση νομικής ή πραγματικής αδυναμίας προς εκπλήρωση των καθηκόντων του διαιτητή ή σε περίπτωση παράλειψης του να ενεργήσει χωρίς αναίτια καθυστέρηση, η εντολή του ως διαιτητή τερματίζεται, αν ο ίδιος παραιτηθεί ή αν τα μέρη συμφωνήσουν προς τούτο. Επί τυχόν διαφωνίας αποφαινεται το Δικαστήριο, κατόπιν αίτησης που υποβάλλεται από ένα μέρος της διαιτητικής διαδικασίας. Η απόφαση του Δικαστηρίου είναι τελεσίδικη μη υποκείμενη σε οποιοδήποτε ένδικο μέσο.</p> <p>(2) Παραίτηση διαιτητή ή συμφωνία από ένα μέρος της διαιτητικής διαδικασίας προς τερματισμό της εντολής διαιτητή υπό τις περιστάσεις του παρόντος άρθρου ή τις διατάξεις του εδαφίου (2) του άρθρου 19 του παρόντος Νόμου, δεν επάγεται παραδοχή των προβαλλόμενων ισχυρισμών.</p>
<p>Παραίτηση διαιτητή και συμφωνία τερματισμού διαιτητή - δικαίωμα σε αμοιβές ή έξοδα.</p>	<p>22.-(1) Τα μέρη είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν με τον διαιτητή ως προς τις συνέπειες της παραίτησής η τερματισμού του όσον αφορά το δικαίωμά του, (εάν υπάρχει), σε αμοιβές ή έξοδα.</p> <p>(2) Ελλείψει οποιασδήποτε συμφωνίας των μερών, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις -</p> <p>(α) Σε περίπτωση παραίτησης ή συμφωνίας τερματισμού διαιτητή, σχετικό πρόσωπο δύναται, μετά από ειδοποίηση προς τα άλλα σχετικά πρόσωπα, να ζητήσει από το Δικαστήριο να εκδώσει τέτοιο διάταγμα που θεωρεί κατάλληλο σε σχέση με το δικαίωμα του διαιτητή, (εάν υπάρχει), σε αμοιβές ή έξοδα ή την επιστροφή τυχόν αμοιβών ή εξόδων που έχουν ήδη καταβληθεί. Η απόφαση του Δικαστηρίου είναι τελεσίδικη, μη υποκείμενη σε οποιοδήποτε ένδικο μέσο.</p> <p>(β) Για τους σκοπούς των διατάξεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (2)</p>

	του παρόντος άρθρου, καθένα από τα μέρη και ο διαιτητής είναι "σχετικό πρόσωπο".
Ανάκληση της εντολής του διαιτητή.	<p>23.-(1) Τα μέρη είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν σε ποιες περιπτώσεις δύναται να ανακληθεί η εντολή ενός διαιτητή.</p> <p>(2) Εάν ή στο βαθμό που δεν υπάρχει τέτοια συμφωνία, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις-</p> <p>(α) η εντολή ενός διαιτητή δεν δύναται να ανακληθεί εκτός μόνο-</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) από τα μέρη ενεργώντας από κοινού· ή (ii) από διαιτητικό ή άλλο όργανο ή πρόσωπο που έχει εξουσιοδοτηθεί από τα μέρη με σχετικές εξουσίες. <p>(β) η ανάκληση της εντολής ενός διαιτητή από τα μέρη που ενεργούν από κοινού πρέπει να συμφωνείται γραπτώς, εκτός εάν τα μέρη συμφωνήσουν επίσης, (είτε γραπτώς, είτε όχι), να τερματίσουν τη συμφωνία διαιτησίας.</p> <p>(γ) τίποτα σε αυτό το άρθρο δεν επηρεάζει την εξουσία του δικαστηρίου-</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) να ανακαλέσει διορισμό δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 17 του παρόντος Νόμου· ή (ii) να απομακρύνει διαιτητή για τους λόγους που καθορίζονται στο άρθρο 20 του παρόντος Νόμου.
Θάνατος του διαιτητή ή του προσώπου που τον διόρισε.	<p>24.-(1) Η εντολή του διαιτητή είναι προσωπική και παύει με τον θάνατο του.</p> <p>(2) Εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα μέρη, ο θάνατος του προσώπου μέσω του οποίου διορίστηκε ο διαιτητής, δεν ανακαλεί την εντολή του διαιτητή.</p>
Αντικατάσταση διαιτητή.	25. Αντικαθίσταται ο διαιτητής σε περίπτωση τερματισμού της εντολής του δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 19 ή 21 του παρόντος Νόμου, σε περίπτωση παραίτησης του για οποιοδήποτε άλλο λόγο δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 22 του παρόντος Νόμου, ή ανάκλησης της εντολής του με συμφωνία των μερών δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 23 του παρόντος Νόμου ή σε περίπτωση θανάτου του δυνάμει των διατάξεων του

	<p>άρθρου 24 του παρόντος Νόμου σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση τερματισμού της εντολής του. Ο διορισμός του αντικαταστάτη του ενεργείται κατά τα ισχύοντα προκειμένου περί του διορισμού του διαιτητή που αντικαθιστά δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 15 του παρόντος Νόμου.</p>
Ευθύνη Διαιτητή.	<p>26-(1) Ο διαιτητής δεν ευθύνεται για οτιδήποτε έγινε ή παραλείφθηκε κατά την εκπλήρωση ή την υποτιθέμενη εκπλήρωση των καθηκόντων του ως διαιτητής, παρά μόνο για δόλο και βαριά αμέλεια.</p> <p>(2) Οι διατάξεις του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται σε υπάλληλο ή αντιπρόσωπο ενός διαιτητή όπως εφαρμόζονται στον ίδιο τον διαιτητή.</p> <p>(3) Η παραίτηση ενός διαιτητή δεν δημιουργεί καμία ευθύνη για τον διαιτητή, εκτός εάν αποδειχθεί ότι η παραίτηση ήταν, υπό όλες τις περιστάσεις, αδικαιολόγητη.</p>
	<p>ΜΕΡΟΣ IV - ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ-ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ.</p>
Δικαιοδοσία του διαιτητικού δικαστηρίου να αποφαινεται περί της ίδιας αυτού δικαιοδοσίας.	<p>27.-(1) Το διαιτητικό δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφαινεται περί της ίδιας αυτού δικαιοδοσίας και να εξετάζει ζητήματα που αφορούν στην ύπαρξη ή το έγκυρο της συμφωνίας περί διαιτησίας. Για τους σκοπούς του παρόντος εδαφίου η ρήτρα διαιτησίας που συνιστά αναπόσπαστο μέρος μιας σύμβασης λογίζεται ως συμφωνία χωριστή από τους άλλους όρους της σύμβασης. Απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου που κηρύσσει τη σύμβαση άκυρη εξ' υπαρχής δεν επάγεται αυτοδικαίως και την ακυρότητα της ρήτρας της διαιτησίας.</p> <p>(2) Η ένσταση αναρμοδιότητας του διαιτητικού δικαστηρίου υποβάλλεται το αργότερο κατά την υποβολή της έκθεσης υπεράσπισης του μέρους που την υποβάλλει. Ο διορισμός διαιτητή ή η συμμετοχή στον διορισμό διαιτητή δε στερεί το μέρος αυτό από το δικαίωμα προς υποβολή της ένστασης αναρμοδιότητας. Η ένσταση υπέρβασης αρμοδιότητας του διαιτητικού δικαστηρίου υποβάλλεται το ταχύτερο αφότου κατά τη διαιτητική διαδικασία δημιουργήθηκε το θέμα που κατ' ισχυρισμό εκφεύγει της αρμοδιότητας του</p>

	<p>δισαιτητικού δικαστηρίου. Σε δικαιολογημένες περιπτώσεις το δισαιτητικό δικαστήριο έχει την ευχέρεια να αποδεχθεί ένσταση αναρμοδιότητας ή υπέρβασης αρμοδιότητας που υποβάλλεται καθυστερημένα.</p> <p>(3) Το δισαιτητικό δικαστήριο αποφαινεται επί των κατά το εδάφιο (2) του παρόντος άρθρου ενστάσεων είτε με παρεμπίπτουσα του απόφαση είτε με την τελική επί της ουσίας απόφαση του. Αν το δισαιτητικό δικαστήριο αποφασίσει με παρεμπίπτουσα απόφαση του ότι έχει δικαιοδοσία, οποιοδήποτε των μερών δύναται να προσβάλει την απόφαση ενώπιον του Δικαστηρίου, σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών αφότου κοινοποιήθηκε προς αυτό η σχετική παρεμπίπτουσα απόφαση του δισαιτητικού δικαστηρίου. Η απόφαση του Δικαστηρίου επί του ζητήματος είναι τελεσίδικη, μη υποκείμενη σε οποιοδήποτε ένδικο μέσο. Εν όσω εκκρεμεί η απόφαση του Δικαστηρίου, το δισαιτητικό δικαστήριο δύναται να συνεχίσει τη δισαιτησία μέχρι και της έκδοσης της τελικής του απόφασης επί της ουσίας της διαφοράς.</p>
<p>Εξουσία δισαιτητικού δικαστηρίου για έκδοση απόφασης για λήψη μέτρου προσωρινής προστασίας.</p>	<p>28.-(1). Ελλείψει συμφωνίας των μερών περί του αντιθέτου, το δισαιτητικό δικαστήριο δύναται, κατόπιν αίτησης που υποβάλλεται από ένα μέρος της δισαιτητικής διαδικασίας, να διατάξει τη λήψη μέτρων προσωρινής προστασίας.</p> <p>(2) Για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους “μέτρο προσωρινής προστασίας” σημαίνει κάθε προσωρινό μέτρο είτε υπό μορφή δισαιτητικής απόφασης είτε υπό άλλη μορφή, με το οποίο κατά οποιοδήποτε χρόνο πριν από την έκδοση της τελικής δισαιτητικής απόφασης, το δισαιτητικό δικαστήριο διατάσσει ένα από τα μέρη να-</p> <p>(α) διατηρήσει την υπάρχουσα κατάσταση (status quo) ή να επαναφέρει την προγενέστερη, κατά τη διάρκεια της εκκρεμότητας της διαφοράς</p> <p>(β) αναλάβει τέτοια δράση η οποία θα εμποδίσει ή θα αποτρέψει την ανάληψη δράσης η οποία ενδέχεται να δημιουργήσει άμεση ή</p>

	<p>επικείμενη ζημιά ή να επηρεάσει την ίδια τη διαιτητική διαδικασία·</p> <p>(γ) εξασφαλίσει τη διατήρηση περιουσιακών στοιχείων από τα οποία δύνανται να ικανοποιηθεί επακόλουθη διαιτητική απόφαση· και/ή</p> <p>(δ) διαφυλάξει μαρτυρία η οποία δυνατόν να είναι σχετική και ουσιαστική για την επίλυση της διαφοράς.</p> <p>(3) Οι διατάξεις του παρόντος Μέρους εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, και σε περίπτωση κατά την οποία η διαδικασία διαιτησίας, ως έχει καθορισθεί από τα μέρη, προβλέπει τον διορισμό διαιτητή έκτακτης ανάγκης.</p>
<p>Προϋποθέσεις για έκδοση ενδιάμεσης απόφασης για λήψη μέτρου προσωρινής προστασίας.</p>	<p>29.–(1). Το μέρος το οποίο αιτείται την έκδοση απόφασης για λήψη μέτρου προσωρινής προστασίας δυνάμει των διατάξεων των παραγράφων (α), (β) και (γ) του εδαφίου (2) του άρθρου 28, ικανοποιεί το διαιτητικό δικαστήριο ότι-</p> <p>(α) Στην περίπτωση κατά την οποία το αιτούμενο μέτρο δεν χορηγηθεί, είναι δυνατό να προκληθεί ζημιά η οποία δεν θεραπεύεται επαρκώς με την επιδίκαση αποζημιώσεων και στην περίπτωση κατά την οποία το μέτρο διαταχθεί η ζημιά αυτή ουσιαστικά είναι μεγαλύτερη της ζημιάς η οποία ενδέχεται να προκληθεί στο μέρος κατά του οποίου το μέτρο απευθύνεται· και</p> <p>(β) υφίσταται εύλογη πιθανότητα η απαίτησή του να επιτύχει επί της ουσίας και σχετική απόφαση δεν επηρεάζει τη διακριτική ευχέρεια του διαιτητικού δικαστηρίου να εκδώσει ακολούθως οποιαδήποτε απόφαση·</p> <p>Νοείται ότι, αναφορικά με αίτηση για την έκδοση ενδιάμεσης απόφασης για λήψη μέτρου προσωρινής προστασίας δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου (γ) του εδαφίου (2) του άρθρου 28, οι προϋποθέσεις οι οποίες προβλέπονται στις διατάξεις των παραγράφων (α) και (β) εφαρμόζονται μόνο στην έκταση που το διαιτητικό δικαστήριο το κρίνει</p>

	κατάλληλο.
Αίτηση για έκδοση προσωρινών διαταγών.	<p>30.-(1) Ελλείψει συμφωνίας των μερών περί του αντιθέτου, μέρος δύναται, χωρίς να ειδοποιήσει οποιοδήποτε άλλο μέρος, να αιτηθεί την έκδοση απόφασης για λήψη μέτρων προσωρινής προστασίας η οποία να περιλαμβάνει προσωρινή διαταγή ώστε ένα από τα μέρη να μην προβεί σε ενέργειες οι οποίες ακυρώνουν τον σκοπό της ενδιάμεσης απόφασης.</p> <p>(2) Το διαιτητικό δικαστήριο δύναται να εκδώσει προσωρινή διαταγή, εάν κρίνει ότι προηγούμενη αποκάλυψη της καταχώρισης της αίτησης για την έκδοση της εν λόγω προσωρινής διαταγής στο μέρος κατά του οποίου απευθύνεται, ενδέχεται να ακυρώσει τον σκοπό του εν λόγω μέτρου.</p> <p>(3) Οι προϋποθέσεις οι οποίες προβλέπονται στις διατάξεις του άρθρου 30 εφαρμόζονται επί όλων των προσωρινών διαταγών, νοουμένου ότι η ζημιά η οποία θα εκτιμηθεί δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) του ίδιου άρθρου, είναι η ζημιά η οποία πιθανολογείται ότι θα επέλθει από την έκδοση ή μη της διαταγής.</p>
Ειδικό καθεστώς για έκδοση προσωρινής διαταγής.	<p>31.-(1) Αμέσως μετά από την έκδοση απόφασης του διαιτητικού δικαστηρίου αναφορικά με αίτηση έκδοσης προσωρινής διαταγής, το εν λόγω δικαστήριο δίδει ειδοποίηση σε όλα τα μέρη για την αίτηση λήψης μέτρου προσωρινής προστασίας, την αίτηση έκδοσης προσωρινής διαταγής, την προσωρινή διαταγή σε περίπτωση κατά την οποία έχει εκδοθεί τέτοια καθώς και για όλες τις άλλες επικοινωνίες, περιλαμβανομένου του περιεχομένου τυχόν προφορικών επικοινωνιών μεταξύ οποιουδήποτε μέρους και του διαιτητικού δικαστηρίου, σε σχέση με τα πιο πάνω.</p> <p>(2) Το διαιτητικό δικαστήριο δίδει την ευκαιρία σε οποιοδήποτε μέρος εναντίον του οποίου έχει εκδοθεί προσωρινή διαταγή να παρουσιάσει τις θέσεις του χωρίς καθυστέρηση.</p> <p>(3) Το διαιτητικό δικαστήριο αποφασίζει χωρίς καθυστέρηση για</p>

	<p>οποιαδήποτε ένσταση υποβληθεί κατά της προσωρινής διαταγής.</p> <p>(4) Η προσωρινή διαταγή εκπνέει μετά από την πάροδο είκοσι (20) ημερών από την ημερομηνία έκδοσής της από το διαιτητικό δικαστήριο, ωστόσο το διαιτητικό δικαστήριο δύναται να εκδώσει μέτρο προσωρινής προστασίας το οποίο υιοθετεί ή τροποποιεί την εν λόγω προσωρινή διαταγή, αφού δώσει στο μέρος, εναντίον του οποίου απευθύνεται η προσωρινή διαταγή, ειδοποίηση και την ευκαιρία να παρουσιάσει τις θέσεις του.</p> <p>(5) Η προσωρινή διαταγή δεσμεύει τα μέρη αλλά δεν υπόκειται σε εκτέλεση από το Δικαστήριο, πλην των περιπτώσεων που προβλέπονται στις διατάξεις του εδαφίου (1) του άρθρου 36.</p>
Τροποποίηση, αναστολή εφαρμογής ή τερματισμός προσωρινού μέτρου ή προσωρινής διαταγής.	<p>32.-(1) Κατόπιν αίτησης που υποβάλλεται από ένα μέρος της διαιτητικής διαδικασίας, ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μετά από πρωτοβουλία του διαιτητικού δικαστηρίου και μετά από προηγούμενη ειδοποίηση προς όλα τα μέρη, το διαιτητικό δικαστήριο δύναται να-</p> <p>(α) τροποποιήσει μέτρο προσωρινής προστασίας·</p> <p>(β) αναστείλει την εφαρμογή μέτρου προσωρινής προστασίας· ή</p> <p>(γ) τερματίσει μέτρο προσωρινής προστασίας ή προσωρινή διαταγή που έχει εκδώσει.</p>
Παροχή εγγύησης.	<p>33.-(1) Το διαιτητικό δικαστήριο δύναται να ζητήσει από μέρος το οποίο αιτείται τη λήψη μέτρου προσωρινής προστασίας, να προσφέρει επαρκή εγγύηση σχετικά με το εν λόγω μέτρο.</p> <p>(2) Το διαιτητικό δικαστήριο αξιώνει από το μέρος το οποίο ζητά προσωρινή διαταγή εγγύηση αναφορικά με την εν λόγω διαταγή εκτός εάν το διαιτητικό δικαστήριο τη θεωρεί ακατάλληλη ή μη αναγκαία.</p>
Υποχρέωση ενημέρωσης.	<p>34.-(1) Το διαιτητικό δικαστήριο δύναται να ζητήσει από οποιοδήποτε μέρος να αποκαλύψει αμέσως οποιαδήποτε σοβαρή αλλαγή στις περιστάσεις βάσει των οποίων το μέτρο είχε ζητηθεί και διαταχθεί.</p>

	<p>(2) Το μέρος το οποίο αιτείται την έκδοση προσωρινής διαταγής υποχρεούται να αποκαλύψει στο διαιτητικό δικαστήριο όλες τις περιστάσεις οι οποίες είναι δυνατό να σχετίζονται με την έκδοση ή τη διατήρηση διαταγής από το διαιτητικό δικαστήριο και η υποχρέωση αυτή υφίσταται έως ότου το μέρος εναντίον του οποίου ζητήθηκε η διαταγή είχε ευκαιρία να παρουσιάσει την υπόθεσή του και μετά ταύτα εφαρμόζονται οι διατάξεις του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου.</p>
<p>Έξοδα και αποζημιώσεις.</p>	<p>35.-(1) Το μέρος το οποίο αιτείται τη λήψη μέτρου προσωρινής προστασίας ή την έκδοση προσωρινής διαταγής, επιβαρύνεται με όλα τα έξοδα και τις ζημιές οι οποίες θα προκληθούν από το μέτρο ή από τη διαταγή σε οποιοδήποτε μέρος εάν, σε μεταγενέστερο στάδιο, το διαιτητικό δικαστήριο αποφασίσει ότι, υπό τις περιστάσεις, το μέτρο ή η διαταγή δεν θα έπρεπε να είχαν εκδοθεί.</p> <p>(2) Το διαιτητικό δικαστήριο δύναται να επιδικάσει τα έξοδα και αποζημιώσεις οποιαδήποτε χρονική στιγμή κατά τη διάρκεια της διαιτητικής διαδικασίας.</p>
<p>Αναγνώριση και εκτέλεση μέτρου προσωρινής προστασίας.</p> <p>179(I) του 2007 134(I) του 2013.</p>	<p>36.-(1) Μέτρο προσωρινής προστασίας το οποίο εκδόθηκε από διαιτητικό δικαστήριο αναγνωρίζεται ως δεσμευτικό και, εκτός εάν προνοείται διαφορετικά από το διαιτητικό δικαστήριο, καθίσταται εκτελεστό μετά από αίτηση στο αρμόδιο Δικαστήριο, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 37 και δυνάμει των διατάξεων του περί της Συμβάσεως περί της Αναγνώρισεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (Κυρωτικού) Νόμου.</p> <p>(2) Το μέρος το οποίο αιτείται ή έχει εξασφαλίσει αναγνώριση ή τίτλο εκτελεστό αναφορικά με μέτρο προσωρινής προστασίας, ειδοποιεί αμέσως το Δικαστήριο για οποιοδήποτε τερματισμό, προσωρινή αναβολή ή τροποποίηση του μέτρου προσωρινής προστασίας.</p> <p>(3) Το Δικαστήριο το οποίο εκδικάζει αίτηση αναγνώρισης ή εκτέλεσης μέτρου προσωρινής προστασίας, δύναται, εάν το κρίνει αναγκαίο, να</p>

Commented [MG4]: Να καθορισθεί προθεσμία στην υποβολή της αίτησης ;

	<p>διατάξει τον αιτούντα να παράσχει αντίστοιχη εγγύηση, εάν το διαιτητικό δικαστήριο δεν έχει ήδη αποφασίσει σχετικά με την παροχή εγγύησης δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 33 ή όπου τέτοια απόφαση είναι αναγκαία για την προστασία των δικαιωμάτων τρίτων μερών.</p>
<p>Λόγοι απόρριψης αναγνώρισης ή εκτέλεσης μέτρου προσωρινής προστασίας.</p>	<p>37.-(1) Η αίτηση για αναγνώριση ή εκτέλεση μέτρου προσωρινής προστασίας απορρίπτεται μόνο στις ακόλουθες περιπτώσεις-</p> <p>(α) Κατόπιν αίτησης του μέρους κατά του οποίου επιζητείται η αναγνώριση ή η εκτέλεση, υπό την προϋπόθεση ότι το Δικαστήριο έχει ικανοποιηθεί ότι-</p> <p>(i) η άρνηση αυτή δικαιολογείται για τους λόγους οι οποίοι προβλέπονται στις διατάξεις των υποπαραγράφων (i), (ii), (iii) ή (iv) της παραγράφου (α) του άρθρου 70· ή</p> <p>(ii) η απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου, αναφορικά με την παροχή εγγύησης σε σχέση με μέτρο προσωρινής προστασίας το οποίο εκδόθηκε από το διαιτητικό δικαστήριο, δεν έχει ικανοποιηθεί· ή</p> <p>(iii) το μέτρο προσωρινής προστασίας έχει τερματισθεί ή η εφαρμογή του έχει ανασταλεί προσωρινά από το διαιτητικό δικαστήριο ή, όπου υπάρχει η σχετική εξουσία, από το Δικαστήριο του κράτους στο οποίο διεξάγεται η διαιτησία ή δυνάμει της νομοθεσίας στη βάση της οποίας εκδόθηκε το μέτρο προσωρινής προστασίας· ή</p> <p>(β) εάν το Δικαστήριο αποφανθεί ότι-</p> <p>(i) το μέτρο προσωρινής προστασίας είναι σε ανακολουθία με τις εξουσίες του Δικαστηρίου, εκτός εάν το Δικαστήριο αποφασίσει να επαναπροσδιορίσει το μέτρο προσωρινής προστασίας στον βαθμό που είναι αναγκαίο για να το προσαρμόσει στις δικές του εξουσίες και διαδικασίες προς τον σκοπό εκτελέσεώς του χωρίς να αλλάξει η ουσία του· ή</p> <p>(ii) οι προϋποθέσεις οι οποίες προβλέπονται στις διατάξεις των</p>

	<p>υποπαραγράφων (i) ή (ii) της παραγράφου (β) του άρθρου 70, εφαρμόζονται στην αναγνώριση και εκτέλεση του προσωρινού μέτρου.</p> <p>(2) Απόφαση του Δικαστηρίου δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου εφαρμόζεται μόνο σε σχέση με την αίτηση για αναγνώριση και εκτέλεση του προσωρινού μέτρου και το Δικαστήριο στο οποίο απευθύνεται η εν λόγω αίτηση δεν επανεξετάζει επί της ουσίας το μέτρο προσωρινής προστασίας.</p>
<p>Λήψη μέτρων προσωρινής προστασίας από Δικαστήριο.</p>	<p>38. Το Δικαστήριο έχει τις ίδιες εξουσίες έκδοσης απόφασης για τη λήψη μέτρων προσωρινής προστασίας αναφορικά με διαιτητικές διαδικασίες, οποτεδήποτε πριν από την έναρξη ή κατά τη διάρκεια της διαιτητικής διαδικασίας, όπως ακριβώς εφαρμόζεται με δικαστικές διαδικασίες και το Δικαστήριο ασκεί τις εξουσίες του σύμφωνα με τη δικαιοδοσία του και τις αρμοδιότητές του.</p>
<p>Διαιτητής έκτακτης ανάγκης.</p>	<p>39. -(1) Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται όπου-</p> <p>(α) Τα μέρη έχουν συμφωνήσει για την εφαρμογή κανόνων διαιτησίας που διέπουν για τον διορισμό ενός ατόμου ως διαιτητή έκτακτης ανάγκης· και</p> <p>(β) έχει διοριστεί διαιτητής έκτακτης ανάγκης σύμφωνα με τους κανόνες διαιτησίας.</p> <p>(2) Εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα μέρη, εάν χωρίς να αποδειχθεί επαρκής αιτία, μέρος παραλείπει να συμμορφωθεί με οποιοδήποτε διάταγμα ή οδηγίες του διαιτητή έκτακτης ανάγκης, ο διαιτητής έκτακτης ανάγκης δύναται, να εκδώσει ενδιάμεσο διάταγμα με το ίδιο περιεχόμενο, ορίζοντας τέτοια προθεσμία για τη συμμόρφωσή του όπως ο διαιτητής έκτακτης ανάγκης κρίνει σκόπιμο.</p> <p>(3) Για σκοπούς των διατάξεων του παρόντος άρθρου “διαιτητής έκτακτης ανάγκης” σημαίνει διαιτητή έκτακτης ανάγκης που διορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες διαιτησίας (συμπεριλαμβανομένων των κανόνων διαιτησίας ενός μόνιμου διαιτητικού οργάνου) που συμφωνήθηκαν ή εγκρίθηκαν από τα μέρη για να εξετάσει τις αιτήσεις των μερών για έκτακτη ανακούφιση</p>

	πριν από τη σύσταση διαιτητικού δικαστηρίου.
	ΜΕΡΟΣ V - ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ
Αρχή της ισότητας και της εκατέρωθεν ακρόασης.	40. Κατά τη διαιτητική διαδικασία τα μέρη έχουν τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις τηρουμένης της αρχής της ισότητας, και σε κάθε μέρος δίδεται πλήρης δυνατότητα ανάπτυξης των ισχυρισμών του και προσκόμισης των αποδεικτικών στοιχείων.
Διαδικασία.	41.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, τα μέρη είναι ελεύθερα να ορίζουν τη διαδικασία διεξαγωγής της διαιτησίας. (2) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, ελλείψει συμφωνίας των μερών, το διαιτητικό δικαστήριο αποφασίζει κατ' ελευθέραν κρίση τον τρόπο διεξαγωγής της διαιτησίας και οτιδήποτε σχετικό με τα προσαγόμενα ενώπιον του αποδεικτικά στοιχεία.
Τόπος διεξαγωγής της διαιτησίας.	42.-(1) Τα μέρη της συμφωνίας είναι ελεύθερα να ορίσουν τον τόπο διεξαγωγής της διαιτησίας. Ελλείψει συμφωνίας των μερών, ο τόπος διεξαγωγής της διαιτησίας ορίζεται από το διαιτητικό δικαστήριο που λαμβάνει όμως υπόψη τις όλες περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης και την ευκολία των μερών. (2) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, ελλείψει συμφωνίας των μερών περί του αντιθέτου, το διαιτητικό δικαστήριο έχει εξουσία να συνέρχεται σε οποιοδήποτε τόπο κρίνει κατάλληλο προς τούτο, προς διαβούλευση, ακρόαση των μερών, εξέταση μαρτύρων ή πραγματογνωμόνων, αυτοψία ή εξέταση εγγράφων.
Έναρξη διαιτητικής διαδικασίας.	43.-(1) Τα μέρη είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν πότε η διαιτητική διαδικασία θα θεωρείται ότι άρχισε για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους και για τους σκοπούς των περί Παραγραφής Νόμων. (2) Ελλείψει συμφωνίας των μερών, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις- (α) Όπου ο διαιτητής κατονομάζεται ή ορίζεται στη συμφωνία διαιτησίας, η

	<p>δισαιτητική διαδικασία αρχίζει σε σχέση με ένα ζήτημα όταν το ένα μέρος επιδίδει στο άλλο μέρος ή στα άλλα μέρη γραπτή ειδοποίηση με την οποία του ζητείται να υποβάλει το ζήτημα αυτό στο πρόσωπο που κατονομάζεται ή ορίζεται·</p> <p>(β) όπου ο δισαιτητής ή οι δισαιτητές πρόκειται να διοριστούν από τα μέρη, η δισαιτητική διαδικασία αρχίζει σε σχέση με ένα ζήτημα όταν το ένα μέρος επιδίδει στο άλλο μέρος ή στα άλλα μέρη γραπτή ειδοποίηση με την οποία του ζητείται να διορίσει δισαιτητή ή να συμφωνήσει στον διορισμό δισαιτητή σε σχέση με το ζήτημα αυτό· ή</p> <p>(γ) όπου ο δισαιτητής ή οι δισαιτητές πρόκειται να διοριστούν από πρόσωπο το οποίο δεν είναι μέρος στη διαδικασία, η δισαιτητική διαδικασία αρχίζει σε σχέση με ένα ζήτημα όταν το ένα μέρος ειδοποιεί γραπτά το πρόσωπο αυτό ζητώντας του να προβεί σε διορισμό σε σχέση με το ζήτημα αυτό.</p>
<p>Συνένωση δισαιτησιών.</p>	<p>44.-(1) Όταν τα μέρη σε συμφωνία περί δισαιτησίας συμφωνήσουν-</p> <p>(α) οι δισαιτητικές διαδικασίες θα συνενωθούν με άλλες δισαιτητικές διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων δισαιτητικών διαδικασιών που αφορούν διαφορετικό μέρος ή μέρη με τη συμφωνία του εν λόγω μέρους ή μερών·</p> <p>(β) θα διεξαχθούν ταυτόχρονες ακροάσεις, με τους όρους που ενδέχεται να συμφωνηθούν μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών· και</p> <p>(2) το δισαιτητικό δικαστήριο δεν θα διατάξει τη συνένωση των διαδικασιών ή τη διεξαγωγή ταυτόχρονων ακροάσεων, εκτός εάν τα μέρη συμφωνήσουν στη λήψη μιας τέτοιας απόφασης.</p>
<p>Εφαρμογή των περί Παραγραφής Νόμων. Χρονικά όρια έναρξης της δισαιτητικής διαδικασίας.</p>	<p>45.-(1) Οι περί Παραγραφής Νόμοι εφαρμόζονται σε δισαιτητική διαδικασία όπως εφαρμόζονται σε δικαστική διαδικασία.</p> <p>(2) Το Δικαστήριο δύναται να διατάξει ότι κατά τον υπολογισμό του χρόνου που προβλέπεται από τους περί Παραγραφής Νόμους για την έναρξη διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένης δισαιτητικής διαδικασίας σε σχέση με</p>

διαφορά που αποτέλεσε αντικείμενο-

(α) διαιτητικής απόφασης που το Δικαστήριο διατάσσει να παραμεριστεί ή κηρύσσει χωρίς ισχύ· ή

(β) του επηρεαζόμενου μέρους μιας διαιτητικής απόφασης που το Δικαστήριο διατάσσει να παραμεριστεί εν μέρει ή κηρύσσει εν μέρει χωρίς ισχύ·

η περίοδος από την έναρξη ισχύος της διαιτησίας μέχρι την ημερομηνία του διατάγματος του Δικαστηρίου εξαιρεθεί από τον υπολογισμό του χρόνου που καθορίζεται στους νόμους περί Παραγραφής για την έναρξη διαδικασίας, περιλαμβανομένης και διαιτησίας, αναφορικά με τη διαφορά που παραπέμφθηκε.

(3) Κατά τον προσδιορισμό, για τους σκοπούς των περί Παραγραφής Νόμων, πότε προέκυψε αιτία αγωγής, οποιαδήποτε διάταξη σύμφωνα με την οποία η διαιτητική απόφαση αποτελεί προϋπόθεση για την έγερση δικαστικής διαδικασίας σχετικά με ζήτημα στο οποίο εφαρμόζεται συμφωνία περί διαιτησίας δεν θα λαμβάνεται υπόψη.

(4) Όταν οι όροι συμφωνίας για παραπομπή μελλοντικών διαφορών σε διαιτησία προβλέπουν ότι οποιεσδήποτε αξιώσεις για τις οποίες έχει εφαρμογή η συμφωνία αποκλείονται εκτός αν έχει δοθεί ειδοποίηση για διορισμό διαιτητή ή έχει διοριστεί διαιτητής ή έχουν γίνει οποιεσδήποτε άλλες ενέργειες για την έναρξη της διαιτητικής διαδικασίας μέσα σε χρόνο καθορισμένο στη συμφωνία και αναφύεται διαφορά για την οποία έχει εφαρμογή η συμφωνία αυτή, το Δικαστήριο, αν είναι της γνώμης ότι υπό τις περιστάσεις της υποθέσεως διαφορετική ρύθμιση θα προκαλούσε δυσανάλογη βλάβη, και ανεξάρτητα από το γεγονός ότι ο καθορισμένος χρόνος εξέπνευσε, δύναται, κάτω από τέτοιους όρους, (αν υπάρχουν), όπως δυνατό να απαιτεί το δίκαιο της υπόθεσης, και χωρίς να επηρεάζονται οι προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, να παρατείνει τον χρόνο της περιόδου αυτής όπως θεωρεί ορθό.

	<p>(5) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου "οι περί παραγραφής Νόμοι" περιλαμβάνουν οποιοδήποτε Νόμο ή διοικητική πράξη που περιορίζει το χρόνο εντός του οποίου δύναται να αρχίσει οποιαδήποτε συγκεκριμένη διαδικασία.</p>
Γλώσσα.	<p>46.-(1) Τα μέρη είναι ελεύθερα να ορίσουν τη γλώσσα ή τις γλώσσες στις οποίες θα διεξάγεται η διαιτητική διαδικασία. Ελλείπει συμφωνίας των μερών, η γλώσσα ορίζεται από το διαιτητικό δικαστήριο. Στη γλώσσα ή τις γλώσσες αυτές εκτός αν διαφορετικά αναφέρεται στη σχετική συμφωνία η απόφαση, διεξάγεται η προφορική συζήτηση, υποβάλλονται οι γραπτές προτάσεις και διατυπώνεται η διαιτητική ή οποιαδήποτε άλλη παρεμπόδιση απόφαση και συντάσσονται όλες οι άλλες γνωστοποιήσεις του διαιτητικού δικαστηρίου.</p> <p>(2) Το διαιτητικό δικαστήριο δύναται να διατάξει τη μετάφραση οποιασδήποτε γραπτής απόδειξης στη γλώσσα στην οποία διεξάγεται η διαιτητική διαδικασία δυνάμει των διατάξεων του προηγούμενου εδαφίου.</p>
Έκθεση απαίτησης και υπεράσπισης.	<p>47.-(1) Ελλείπει συμφωνίας των μερών περί του αντιθέτου, η έκθεση απαίτησης πρέπει να περιέχει σαφή έκθεση των γεγονότων που θεμελιώνουν κατά νόμο την απαίτηση, ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς και αίτημα για ορισμένο μέσο θεραπείας, η δε έκθεση υπεράσπισης πρέπει να περιέχει σαφή απάντηση περί της αλήθειας ή μη των προβαλλόμενων στην έκθεση απαίτησης ισχυρισμών. Η έκθεση απαίτησης και η έκθεση υπεράσπισης υποβάλλονται στη συμφωνημένη μεταξύ των μερών ή την τακτή από το διαιτητικό δικαστήριο προθεσμία και δυνατόν να συνοδεύονται από όλα τα έγγραφα τα οποία θεωρούν σχετικά ή δυνατόν να προσθέσουν αναφορά στα έγγραφα ή άλλη μαρτυρία που θα καταθέσουν.</p> <p>(2) Ελλείπει συμφωνίας των μερών περί του αντιθέτου, επιτρέπεται κατ' αρχήν η διόρθωση ή συμπλήρωση της έκθεσης απαίτησης ή υπεράσπισης, καθ' όλη τη διάρκεια της διαιτητικής διαδικασίας. Το διαιτητικό δικαστήριο δύναται να την απαγορεύσει αν κρίνει αδικαιολόγητη την καθυστέρηση στην</p>

	υποβολή της.
Συζήτηση της διαφοράς και γραπτή διαδικασία.	<p>48.-(1) Ελλείπει συμφωνίας των μερών περί του αντιθέτου, το διαιτητικό δικαστήριο αποφασίζει κατ' ελευθέραν κρίση την προφορική συζήτηση της διαφοράς ή την εξολοκλήρου βάσει γραπτών προτάσεων και αποδεικτικών εγγράφων διεξαγωγή της διαιτητικής διαδικασίας. Στην τελευταία περίπτωση, εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα μέρη, αν κληθεί προς τούτο ένα μέρος από τη διαιτητική διαδικασία, το διαιτητικό δικαστήριο οφείλει να συγκαλέσει, σε κατάλληλο στάδιο της διαιτητικής διαδικασίας, συνεδρία προς συζήτηση της διαφοράς.</p> <p>(2) Τα μέρη προειδοποιούνται έγκαιρα κατά περίπτωση για κάθε συνεδρία του διαιτητικού δικαστηρίου προς συζήτηση της διαφοράς, αυτοψία ή εξέταση εγγράφων.</p> <p>(3) Τα υποβαλλόμενα στο διαιτητικό δικαστήριο από ένα μέρος της διαιτητικής διαδικασίας πάσης φύσεως έγγραφα κοινοποιούνται προς τα άλλα μέρη. Κοινοποιούνται επίσης στα δύο μέρη οι εκθέσεις πραγματοποιημένων ή άλλα αποδεικτικά έγγραφα πάνω στα οποία δυνατόν να στηριχθεί το διαιτητικό δικαστήριο προς έκδοση της απόφασης του επί της ουσίας της διαφοράς.</p>
Παραλείψεις των μερών.	<p>49. Ελλείπει συμφωνίας των μερών περί του αντιθέτου, αν χωρίς σπουδαίο λόγο-</p> <p>(α) το μέρος που έχει την απαίτηση παραλείπει να υποβάλει την έκθεση απαίτησης δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 47(1), το διαιτητικό δικαστήριο τερματίζει τη διαιτητική διαδικασία.</p> <p>(β) το μέρος κατά του οποίου στρέφεται η απαίτηση παραλείπει να υποβάλει την έκθεση υπεράσπισης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 47(1), το διαιτητικό δικαστήριο συνεχίζει τη διαιτητική διαδικασία χωρίς να θεωρήσει την παράλειψη ως παραδοχή των ισχυρισμών που περιέχονται στην έκθεση απαιτήσεως.</p>

	(γ) οποιοδήποτε από τα μέρη παραλείπει να εμφανισθεί κατά τη συζήτηση της διαφοράς ή να προσκομίσει έγγραφα αποδείξεως, το διαιτητικό δικαστήριο δύναται να συνεχίσει τη διαιτητική διαδικασία και να εκδώσει την απόφαση του επί της ουσίας της διαφοράς βάσει των ενώπιον του λοιπών αποδεικτικών στοιχείων.
Νομική ή άλλη εκπροσώπηση.	50. Εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα μέρη, μέρος σε διαιτητική διαδικασία δύναται να εκπροσωπείται στη διαδικασία από δικηγόρο ή άλλο πρόσωπο της επιλογής του.
Εξέταση Μαρτύρων.	51.- (1) Εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα μέρη, το διαιτητικό δικαστήριο δύναται για τους σκοπούς της σχετικής διαιτητικής διαδικασίας- (α) Να διατάξει ότι ένα μέρος σε συμφωνία περί διαιτησίας ή ένας μάρτυρας που καταθέτει στις διαδικασίες ενώπιον του διαιτητικού δικαστηρίου να εξεταστεί με όρκο ή με βεβαίωση· και (β) να διενεργεί ορκωμοσίες ή βεβαιώσεις για τους σκοπούς της εξέτασης.
Διορισμός πραγματογνωμόνων.	52. Ελλείψει συμφωνίας των μερών περί του αντιθέτου, το διαιτητικό δικαστήριο έχει εξουσία- (α) να διορίσει ένα ή περισσότερους πραγματογνώμονες προς γνωμοδότηση επί συγκεκριμένων ζητημάτων που τίθενται εις αυτούς από το διαιτητικό δικαστήριο· και (β) να καλέσει τα μέρη να παράσχουν στον πραγματογνώμονα κάθε σχετική πληροφορία ή να προσκομίσουν προς εξέταση ή να επιτρέψουν την αυτοψία σχετικών προς τη διαφορά πραγμάτων ή εγγράφων. (2) Ελλείψει συμφωνίας των μερών περί του αντιθέτου, ο πραγματογνώμονας, αφού καταθέσει την προφορική ή γραπτή γνωμοδότηση του, δύναται να κληθεί, είτε κατόπιν αίτησης που

	<p>υποβάλλεται από ένα μέρος της διαιτητικής διαδικασίας, είτε αυτεπάγγελα από το διαιτητικό δικαστήριο, να παραστεί σε συζήτηση της διαφοράς όπου τα μέρη έχουν την ευκαιρία να του αποτείνουν ερωτήσεις και να παρουσιάσουν εμπειρογνώμονες για να μαρτυρήσουν στα επίμαχα ζητήματα.</p>
<p>Επίδειξη εγγράφων και προσκομιδή Αποδείξεων.</p>	<p>53.-(1) Εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα μέρη, το διαιτητικό δικαστήριο έχει την εξουσία να επιβάλει στα μέρη να προσκομίσουν έγγραφα ή άλλα αποδεικτικά μέσα που βρίσκονται στην κατοχή ή στη διάθεσή τους και πιθανολογείται ότι έχουν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της διαιτησίας.</p> <p>(2) Η εξουσία του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου ασκείται σε όποιο στάδιο της διαιτητικής διαδικασίας κρίνει κατάλληλο το διαιτητικό δικαστήριο, μετά από αίτηση μέρους ή με πρωτοβουλία του διαιτητικού δικαστηρίου, και αφού έχει ζητηθεί από τα μέρη να εκφράσουν τις απόψεις τους.</p>
<p>Συνδρομή του Δικαστηρίου στη διεξαγωγή αποδείξεων.</p>	<p>54. Το διαιτητικό δικαστήριο ή ένα από τα μέρη της διαιτητικής διαδικασίας με την έγκριση του διαιτητικού δικαστηρίου, δύναται να ζητήσει τη συνδρομή του Δικαστηρίου στη διεξαγωγή αποδείξεων. Το Δικαστήριο δύναται να ικανοποιήσει το αίτημα μέσα στα πλαίσια της αρμοδιότητας του και σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τη λήψη μαρτυρίας.</p>
<p>Διαιτητικές αποφάσεις για διάφορα θέματα.</p>	<p>55.-(1) Εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα μέρη, το διαιτητικό δικαστήριο δύναται να εκδώσει περισσότερες από μία διαιτητικές αποφάσεις σε διαφορετικές χρονικές στιγμές για διαφορετικές πτυχές των θεμάτων που θα καθοριστούν.</p> <p>(2) Το διαιτητικό δικαστήριο δύναται, ειδικότερα, να εκδώσει διαιτητική απόφαση σχετικά με -</p> <ul style="list-style-type: none"> (α) θέμα που αφορά το σύνολο της απαίτησης· ή (β) μέρος μόνο των απαιτήσεων ή των ανταπαιτήσεων που του υποβλήθηκαν για απόφαση.

	<p>(3) Εάν το διαιτητικό δικαστήριο κάνει κάτι τέτοιο, θα προσδιορίσει στην διαιτητική απόφασή του το θέμα, ή την απαίτηση ή μέρος της απαίτησης, που αποτελεί το αντικείμενο της διαιτητικής απόφασης.</p>
Εξουσία έκδοσης προσωρινών διαιτητικών αποφάσεων.	<p>56. (1) Τα μέρη είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν ότι το διαιτητικό δικαστήριο θα έχει εξουσία να διατάξει σε προσωρινή βάση οποιαδήποτε θεραπεία την οποία θα είχε εξουσία να παραχωρήσει σε τελική διαιτητική απόφαση.</p> <p>(2) Κάθε τέτοιο διάταγμα θα υπόκειται στην τελική εκδίκαση του διαιτητικού δικαστηρίου και η τελική διαιτητική απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου, επί της ουσίας ή ως προς τα έξοδα, θα λαμβάνει υπόψη οποιοδήποτε τέτοιο διάταγμα.</p> <p>(3) Εκτός εάν τα μέρη συμφωνήσουν να αναθέσουν τέτοια εξουσία στο διαιτητικό δικαστήριο, το διαιτητικό δικαστήριο δεν έχει τέτοια εξουσία.</p> <p>Αυτό δεν επηρεάζει τις εξουσίες του δυνάμει του άρθρου 55 του παρόντος Νόμου.</p>
Συνοπτική διαδικασία.	<p>57.-(1) Ελλείψει συμφωνίας των μερών, το διαιτητικό δικαστήριο δύναται, κατόπιν αίτησης που υποβάλλεται από ένα μέρος της διαιτητικής διαδικασίας, μετά από ειδοποίηση προς τα άλλα μέρη, να εκδώσει διαιτητική απόφαση σε συνοπτική βάση σε σχέση με απαίτηση ή συγκεκριμένο ζήτημα που προκύπτει σε μια απαίτηση, εάν το διαιτητικό δικαστήριο θεωρεί ότι-</p> <p>(α) ένα μέρος δεν έχει πραγματική προοπτική να επιτύχει επί της απαίτησης ή του ζητήματος· ή</p> <p>(β) ένα μέρος δεν έχει πραγματική προοπτική να επιτύχει στην υπεράσπιση της απαίτησης ή του ζητήματος.</p> <p>(2) Προτού το διαιτητικό δικαστήριο ασκήσει την εξουσία του δυνάμει του δυνάμει του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, οφείλει, να παρέχει στα μέρη εύλογη ευκαιρία να υποβάλουν παραστάσεις στο διαιτητικό δικαστήριο.</p>

<p>Απόφαση επί προκαταρκτικού νομικού ζητήματος.</p>	<p>58. -(1) Εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα μέρη, το Δικαστήριο δύναται κατόπιν αίτησης που υποβάλλεται από ένα μέρος της διαιτητικής διαδικασίας, μετά από ειδοποίηση προς τα άλλα μέρη, να αποφασίσει οποιοδήποτε νομικό ζήτημα ανακύπτει κατά τη διάρκεια της διαιτητικής διαδικασίας, το οποίο το Δικαστήριο ικανοποιείται ότι επηρεάζει ουσιωδώς τα δικαιώματα ενός ή περισσοτέρων μερών.</p> <p>Νοείται ότι συμφωνία για τη μη αιτιολόγηση της απόφασης του διαιτητικού δικαστηρίου θα θεωρείται συμφωνία για τον αποκλεισμό της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου σύμφωνα με το παρόν άρθρο.</p> <p>(2) Αίτηση δυνάμει του παρόντος άρθρου δεν θα εξετάζεται, εκτός εάν -</p> <p>(α) γίνεται με τη συμφωνία όλων των άλλων μερών της διαιτητικής διαδικασίας· ή</p> <p>(β) γίνεται με την άδεια του διαιτητικού δικαστηρίου.</p> <p>(3) Η αίτηση θα προσδιορίζει το νομικό ζήτημα που πρέπει να κριθεί.</p> <p>(4) Εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα μέρη, το διαιτητικό δικαστήριο δύναται να συνεχίσει τη διαιτητική διαδικασία και να εκδώσει διαιτητική απόφαση ενώ εκκρεμεί αίτηση στο Δικαστήριο δυνάμει του παρόντος άρθρου.</p> <p>(5) Η απόφαση του Δικαστηρίου επί του νομικού ζητήματος υπόκειται σε έφεση εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών ενώπιον του Εφετείου.</p>
	<p>ΜΕΡΟΣ VI - ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΚΑΙ ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ.</p>
<p>Κανόνες δικαίου εφαρμοστέοι στην ουσία της διαφοράς.</p>	<p>59.-(1) Το διαιτητικό δικαστήριο αποφαινεται επί της ουσίας της διαφοράς σύμφωνα με τους κανόνες δικαίου που επέλεξαν προς τούτο τα μέρη της συμφωνίας. Αναφορά των μερών στο δίκαιο ή το νομικό σύστημα ενός κράτους θα ερμηνεύεται, εκτός αν ρητά προνοείται άλλως πως, ως αναφορά στο ουσιαστικό δίκαιο του κράτους αυτού και όχι στις διατάξεις του ιδιωτικού διεθνούς του δικαίου.</p> <p>(2) Ελλείψει συμφωνίας των μερών, το διαιτητικό δικαστήριο θα εφαρμόσει</p>

	<p>το ουσιαστικό δίκαιο που προβλέπεται από τις διατάξεις του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου που κρίνεται από το διαιτητικό δικαστήριο ως εφαρμοστέο στην προκειμένη περίπτωση.</p> <p>(3) Το διαιτητικό δικαστήριο αποφαινεται ex aequo et bono ή ως amiable compositeur μόνο σε περίπτωση ρητής εξουσιοδότησης των μερών προς τούτο.</p> <p>(4) Σε όλες τις περιπτώσεις το διαιτητικό δικαστήριο αποφαινεται επί της διαφοράς σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης και λαμβάνει υπόψη τα εμπορικά έθιμα που προσήκουν στη συναλλαγή.</p>
Απόφαση πολυμελούς διαιτητικού δικαστηρίου.	60. Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 15 του παρόντος Νόμου, αν η διαιτησία διεξάγεται από πολυμελές διαιτητικό δικαστήριο, οι αποφάσεις του δικαστηρίου αυτού, εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα μέρη, λαμβάνονται κατά πλειοψηφία των μελών. Αν δεν σχηματισθεί πλειοψηφία, υπερισχύει η γνώμη του Πρόεδρου του διαιτητικού δικαστηρίου. Αποφάσεις επί ζητημάτων διαδικαστικών λαμβάνονται από τον Πρόεδρο του διαιτητικού δικαστηρίου αν εξουσιοδοτηθεί προς τούτο από τα μέρη της συμφωνίας ή από όλα τα λοιπά μέλη του διαιτητικού δικαστηρίου.
Συμβιβασμός.	61.-(1) Σε περίπτωση συμβιβασμού της διαφοράς, το διαιτητικό δικαστήριο τερματίζει τη διαιτητική διαδικασία και εφόσον κληθεί προς τούτο από τα μέρη και δεν ενίσταται το ίδιο, καταγράφει τον συμβιβασμό υπό μορφή διαιτητικής απόφασης επί συμφωνημένων όρων.
	(2) Η διαιτητική απόφαση επί συμφωνημένων όρων εκδίδεται τηρουμένων των διατάξεων του επόμενου άρθρου και αναγράφει το γεγονός ότι πρόκειται περί διαιτητικής απόφασης. Η διαιτητική αυτή απόφαση έχει κατά πάντα το ίδιο νομικό καθεστώς και παράγει τα ίδια έννομα αποτελέσματα όπως και κάθε άλλη διαιτητική απόφαση επί της ουσίας της διαφοράς.
Τύπος και περιεχόμενο διαιτητικής απόφασης.	62.-(1) Η διαιτητική απόφαση εκδίδεται εγγράφως και υπογράφεται ιδιοχείρως από τα μέλη του διαιτητικού δικαστηρίου. Επί πολυμελούς διαιτητικού δικαστηρίου αρκεί η υπογραφή της πλειοψηφίας των μελών,

	<p>νοουμένου ότι στην απόφαση δικαιολογείται η παράλειψη υπογραφής της απόφασης από τα λοιπά μέλη.</p> <p>(2) Η διαιτητική απόφαση οφείλει να είναι πλήρως αιτιολογημένη. Δεν απαιτείται αιτιολογία αν τα μέρη συμφώνησαν προς τούτο ή στην περίπτωση διαιτητικής απόφασης επί συμφωνημένων όρων κατά την έννοια του άρθρου 61.</p> <p>(3) Η διαιτητική απόφαση αναγράφει την ημερομηνία της έκδοσης της όπως και τον τόπο διεξαγωγής της διαιτησίας, όπως αυτός καθορίστηκε δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 42(1). Τόπος έκδοσης της διαιτητικής απόφασης λογίζεται ο τόπος διεξαγωγής της διαιτησίας.</p> <p>(4) Αντίγραφο της διαιτητικής απόφασης, υπογεγραμμένο από τα μέλη του διαιτητικού δικαστηρίου δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, κοινοποιείται προς κάθε ένα των μερών.</p> <p>(5) Η διαιτητική απόφαση ενεργεί έναντι τρίτων προσώπων, εφόσον τα πρόσωπα αυτά δεσμεύονται από τη διαιτητική συμφωνία.</p>
<p>Παράταση της προθεσμίας για έκδοση διαιτητικής απόφασης.</p>	<p>63. (1) Όπου η προθεσμία για την έκδοση διαιτητικής απόφασης περιορίζεται από ή δυνάμει συμφωνίας διαιτησίας, τότε, εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα μέρη, το Δικαστήριο δύναται, σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις, με διάταγμα να παρατείνει την προθεσμία αυτή.</p> <p>(2) Αίτηση για έκδοση διατάγματος δυνάμει του παρόντος άρθρου δύναται να υποβληθεί-</p> <p>(α) από το διαιτητικό δικαστήριο κατόπιν ειδοποίησης των μερών· ή</p> <p>(β) από οποιοδήποτε μέρος στη διαιτητική διαδικασία κατόπιν ειδοποίησης του διαιτητικού δικαστηρίου και των άλλων μερών, αλλά μόνο μετά την εξάντληση κάθε διαθέσιμης διαιτητικής διαδικασίας για τη λήψη παράτασης της προθεσμίας.</p> <p>(3) Το Δικαστήριο θα εκδώσει διάταγμα μόνο αν ικανοποιηθεί ότι σε αντίθετη περίπτωση θα επέλθει ουσιαστική αδικία.</p>

	<p>(4) Το Δικαστήριο δύναται να παρατείνει την προθεσμία για τέτοιο χρονικό διάστημα και με τέτοιους όρους που κρίνει σκόπιμο, και δύναται να το πράξει ανεξαρτήτως του αν έχει λήξει η προηγούμενη καθορισμένη προθεσμία από ή δυνάμει της συμφωνίας ή από προηγούμενο διάταγμα.</p>
<p>Τερματισμός διαιτητικής διαδικασίας.</p>	<p>64.-(1) Η διαιτητική διαδικασία τερματίζεται με την έκδοση της τελικής διαιτητικής απόφασης ή με την έκδοση διατάγματος τηρουμένων των διατάξεων του επόμενου άρθρου.</p> <p>(2) Το διαιτητικό δικαστήριο εκδίδει διάταγμα τερματισμού της διαιτητικής διαδικασίας στις ακόλουθες περιπτώσεις-</p> <p>(α) σε περίπτωση που αυτός που υπέβαλε την απαίτηση του σε διαιτησία αποσύρει την απαίτηση, εκτός αν το μέρος κατά του οποίου στρέφεται η απαίτηση ενίσταται προς τούτο και το διαιτητικό δικαστήριο κρίνει ότι έχει έννομο συμφέρον σε τελική επίλυση της διαφοράς·</p> <p>(β) αν τα μέρη συμφωνήσουν προς τούτο· και</p> <p>(γ) αν το διαιτητικό δικαστήριο κρίνει ότι για οποιοδήποτε λόγο η συνέχιση της διαιτησίας κατέστη περιττή ή αδύνατη.</p> <p>(3) Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 65 και 67(4) ο τερματισμός της διαιτητικής διαδικασίας επάγεται τον τερματισμό της εντολής του ίδιου του διαιτητικού δικαστηρίου.</p>
<p>Διόρθωση και ερμηνεία διαιτητικής απόφασης. Συμπληρωματική διαιτητική απόφαση.</p>	<p>65.-(1) Σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από της κοινοποίησης της διαιτητικής απόφασης, ή σε άλλη συμφωνημένη μεταξύ των μερών προθεσμία, οποιοδήποτε των μερών, με αίτηση του που γνωστοποιεί στο άλλο των μερών, δύναται-</p> <p>(α) να καλέσει το διαιτητικό δικαστήριο να προβεί στη διόρθωση υπολογιστικών, γραφικών, τυπογραφικών ή άλλης παρόμοιας φύσης λαθών στη διαιτητική απόφαση· ή</p> <p>(β) εφόσον υπάρχει σχετική προς τούτο συμφωνία των μερών, να</p>

	<p>καλέσει το διαιτητικό δικαστήριο να προβεί στην ερμηνεία συγκεκριμένου σημείου ή μέρους της διαιτητικής απόφασης.</p> <p>(2) Αν το διαιτητικό δικαστήριο κρίνει την αίτηση δικαιολογημένη, προβαίνει στη σχετική διόρθωση ή ερμηνεία σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από της κοινοποίησης προς αυτό της περί τούτου αίτησης. Η ερμηνεία συνιστά αναπόσπαστο μέρος της διαιτητικής απόφασης.</p> <p>(3) Το διαιτητικό δικαστήριο έχει εξουσία να ενεργήσει αυτεπάγγελα προς διόρθωση λαθών του τύπου του μνημονευόμενου στο εδάφιο (1)(α), σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από της έκδοσης της διαιτητικής απόφασης.</p> <p>(4) Έλλειψει συμφωνίας των μερών περί του αντιθέτου, σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από της κοινοποίησης της διαιτητικής απόφασης, οποιοδήποτε των μερών, με αίτηση του που γνωστοποιεί στο άλλο των μερών, δύναται να καλέσει το διαιτητικό δικαστήριο στην έκδοση συμπληρωματικής απόφασης σχετικά με απαιτήσεις που υποβλήθηκαν στη διαιτητική διαδικασία, παραλείφθηκαν όμως από τη διαιτητική απόφαση. Αν το διαιτητικό δικαστήριο κρίνει την αίτηση δικαιολογημένη εκδίδει σχετική συμπληρωματική απόφαση σε προθεσμία (60) εξήντα ημερών.</p> <p>(5) Το διαιτητικό δικαστήριο έχει εξουσία να παρατείνει, αν χρειαστεί, τις προβλεπόμενες προς διόρθωση, ερμηνεία ή έκδοση συμπληρωματικής απόφασης προθεσμίες, δυνάμει των διατάξεων των εδαφίων (2), (3) ή (4) του παρόντος άρθρου.</p> <p>(6) Η διόρθωση ή ερμηνεία διαιτητικής απόφασης όπως και η έκδοση συμπληρωματικής απόφασης υπόκεινται στις διατάξεις του άρθρου 62.</p>
Διαιτητική απόφαση για έξοδα.	<p>66.-(1) Τα μέρη είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν για τα έξοδα της διαιτησίας.</p> <p>(2) Ελλείψει συμφωνίας των μερών, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις-</p> <p>(α) το διαιτητικό δικαστήριο δύναται να εκδώσει διαιτητική απόφαση με την</p>

	<p>οποία κατανέμονται τα έξοδα της διαιτησίας μεταξύ των μερών·</p> <p>β) για τους σκοπούς των διατάξεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (2) του παρόντος άρθρου δεν έχει σημασία αν το διαιτητικό δικαστήριο έχει αποφανθεί, ή αν Δικαστήριο έχει κρίνει, ότι το διαιτητικό δικαστήριο δεν έχει ουσιαστική δικαιοδοσία ή έχει υπερβεί την ουσιαστική του δικαιοδοσία· και</p> <p>(γ) το διαιτητικό δικαστήριο θα επιδικάζει τα έξοδα με βάση τη γενική αρχή ότι τα έξοδα πρέπει να ακολουθούν το αποτέλεσμα της απόφασης, εκτός εάν το διαιτητικό δικαστήριο κρίνει ότι υπό τις περιστάσεις αυτό δεν ενδείκνυται σε σχέση με το σύνολο ή μέρος των εξόδων.</p>
	<p>ΜΕΡΟΣ VII – ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ</p>
<p>Αίτηση και λόγοι ακυρώσεως διαιτητικής απόφασης.</p>	<p>67.-(1) Αποκλειστικό μέσο προσφυγής κατά της διαιτητικής απόφασης είναι η αίτηση ακυρώσεως που υποβάλλεται στο Δικαστήριο τηρουμένων των επόμενων διατάξεων του παρόντος άρθρου.</p> <p>(2) Η διαιτητική απόφαση ακυρώνεται από το Δικαστήριο μόνο εφόσον συντρέχει ένας από τους ακόλουθους λόγους-</p> <p>(α) αν το μέρος που υποβάλλει την αίτηση ακυρώσεως αποδείξει ότι-</p> <p>(i) ο διαιτητής ή ο Επιδιαιτητής επέδειξε κακή συμπεριφορά ή χειρίστηκε κακώς την υπόθεση·</p> <p>(ii) ένας από τους συνομολογήσαντες τη συμφωνία περί διαιτησίας, όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 7, στερείται δικαιοπρακτικής ικανότητας· ή ότι η συμφωνία αυτή περί διαιτησίας δεν είναι έγκυρη κατά το δίκαιο στο οποίο τα μέρη υπέβαλαν τη συμφωνία ή, ελλείψει σχετικής συμφωνίας των μερών, κατά το δίκαιο της Κυπριακής Δημοκρατίας·</p> <p>(iii) δεν του γνωστοποιήθηκε, έγκαιρα και κανονικά, το γεγονός του διορισμού διαιτητή ή της διεξαγωγής της διαιτητικής διαδικασίας ή</p>

ότι κατ' οποιοδήποτε άλλο τρόπο στερήθηκε της ευκαιρίας προς εμφάνιση και ανάπτυξη της υπόθεσης του·

(iv) η διαιτητική απόφαση αναφέρεται σε διαφορά μη προβλεπόμενη ή μη εμπίπτουσα στους όρους της συμφωνίας προς παραπομπή σε διαιτησία ή περιέχει αποφάσεις επί ζητημάτων που εκφεύγουν από τα όρια της συμφωνίας προς παραπομπή σε διαιτησία· αν οι αποφάσεις επί ζητημάτων παραπεμφθέντων σε διαιτησία μπορούν να διαχωρισθούν από τις αποφάσεις επί των μη παραπεμφθέντων, δύναται να ακυρωθεί μόνο το καθ' υπέρβαση εξουσίας εκδοθέν μέρος της απόφασης· ή

(v) η σύνθεση του διαιτητικού δικαστηρίου ή η διεξαγωγή της διαιτητικής διαδικασίας έγινε κατά παράβαση σχετικής συμφωνίας των μερών, εκτός αν η συμφωνία αυτή αντίκειται σε επιτακτική διάταξη του παρόντος Νόμου, ή ελλείπει σχετικής συμφωνίας των μερών έγινε κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος Νόμου· ή

(β) αν το Δικαστήριο κρίνει ότι:

(i) το αντικείμενο της διαφοράς δεν είναι δεκτικό διαιτησίας κατά το δίκαιο της Κυπριακής Δημοκρατίας· ή

(ii) η διαιτητική απόφαση προσκρούει σε διατάξεις δημόσιας τάξεως της Κυπριακής Δημοκρατίας.

(3) Η αίτηση ακυρώσεως ασκείται σε προθεσμία τριών (3) μηνών από της κοινοποίησης της διαιτητικής απόφασης, άλλως πως είναι απαράδεκτη. Σε περίπτωση που υποβάλλεται αίτηση δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 65, η προθεσμία των τριών (3) μηνών αρχίζει να προσμετράται από την ημέρα που το διαιτητικό δικαστήριο απεφάνθη επί της αίτησης.

(4) Το Δικαστήριο, κατά την εξέταση της αίτησης ακυρώσεως, έχει διακριτική εξουσία να αναστείλει, κατόπιν αίτησης που υποβάλλεται από

	<p>ένα μέρος της διαιτητικής διαδικασίας, τη διαδικασία ακυρώσεως για τον ορισμένο από το Δικαστήριο χρόνο, για να παρασχεθεί στο διαιτητικό δικαστήριο η δυνατότητα επανάληψης της διαιτητικής διαδικασίας ή της λήψης μέτρων ικανών κατά την κρίση του διαιτητικού δικαστηρίου να θεραπεύσουν τους λόγους ακυρώσεως της διαιτητικής απόφασης.</p> <p>(5) Το Δικαστήριο δύναται, ύστερα από αίτημα ή και αυτεπαγγέλτως, αντί να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει τη διαιτητική απόφαση για ελάττωμα που εκτίθεται στην απόφαση του Δικαστηρίου και δύναται να αρθεί, να αναπέμψει τη διαφορά στο διαιτητικό δικαστήριο που είχε εκδώσει τη διαιτητική απόφαση, για την άρση του ελαττώματος αυτού, θέτοντας ταυτόχρονα προθεσμία έκδοσης νέας διαιτητικής απόφασης που δεν υπερβαίνει τις ενενήντα (90) ημέρες. Η προθεσμία αυτή δύναται να παραταθεί από το διαιτητικό δικαστήριο μόνον αν συντρέχει σπουδαίος λόγος.</p> <p>(6) Η ακύρωση της διαιτητικής απόφασης έχει ως συνέπεια, με την επιφύλαξη αντίθετης συμφωνίας των μερών, την αναβίωση της διαιτητικής συμφωνίας ως προς τη διαφορά που κρίθηκε.</p>
<p>Έφεση επί νομικού ζητήματος.</p>	<p>68. (1) Εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα μέρη, μέρος σε διαιτητική διαδικασία δύναται, κατόπιν ειδοποίησης στο άλλο των μερών, να ασκήσει έφεση στο Εφετείο επί νομικού ζητήματος που προκύπτει από την διαιτητική απόφαση που εκδόθηκε στο πλαίσιο της διαιτητικής διαδικασίας, εντός της προθεσμίας σαράντα δύο (42) ημερών.</p>
	<p>ΜΕΡΟΣ VIII- ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ</p>
<p>Αναγνώριση και εκτέλεση διαιτητικής απόφασης.</p>	<p>69.-(1) Η διαιτητική απόφαση, αναγνωρίζεται ως δεσμευτική. Το Δικαστήριο, μετά από γραπτή αίτηση οποιουδήποτε των μερών, εκδίδει διάταγμα εκτέλεσης της διαιτητικής απόφασης, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος ή του επόμενου άρθρου.</p> <p>(2) Το μέρος το οποίο επικαλείται τη διαιτητική απόφαση ή αιτείται την εκτέλεσή της, καταθέτει στο Δικαστήριο δεόντως θεωρημένο πρωτότυπο ή</p>

	<p>κυρωμένο αντίγραφο της διαιτητικής απόφασης:</p> <p>Νοείται ότι, στην περίπτωση κατά την οποία η πιο πάνω αναφερόμενη διαιτητική απόφαση δεν είναι διατυπωμένη σε επίσημη γλώσσα της Δημοκρατίας, το Δικαστήριο δύναται να ζητήσει από το εν λόγω μέρος την προσκόμιση μετάφρασής της σε επίσημη γλώσσα της Δημοκρατίας.</p> <p>(3) Η άσκηση της αίτησης ακύρωσης ή της έφεσης αναστέλλει την εκτέλεση της διαιτητικής απόφασης μέχρι την έκδοση της τελικής απόφασης επί του ζητήματος.</p>
<p>Λόγοι που δικαιολογούν απόρριψη της αίτησης προς αναγνώριση ή εκτέλεση διαιτητικής απόφασης.</p>	<p>70. -(1) Η αίτηση για αναγνώριση ή εκτέλεση διαιτητικής απόφασης ανεξάρτητα από τη χώρα στην οποία εξεδόθη, απορρίπτεται μόνο εφόσον συντρέχει ένας από τους ακόλουθους λόγους-</p> <p>(α) κατ' αίτηση του μέρους κατά του οποίου επιζητείται η αναγνώριση ή η εκτέλεση της διαιτητικής απόφασης, αν αποδείξει ότι-</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) ένας από τους συνομολογήσαντες τη συμφωνία περί διαιτησίας, όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 7, στερείται δικαιοπρακτικής ικανότητας ή ότι η συμφωνία αυτή περί διαιτησίας δεν είναι έγκυρη κατά το δίκαιο στο οποίο τα μέρη υπέβαλαν τη συμφωνία ή, εάν δεν υπάρχει σχετική συμφωνία των μερών, κατά το δίκαιο της χώρας στην οποία εξεδόθη η διαιτητική απόφαση· (ii) δεν ειδοποιήθηκε, έγκαιρα και κανονικά, το γεγονός του ορισμού διαιτητή ή της διεξαγωγής της διαιτητικής διαδικασίας ή ότι κατ' οποιοδήποτε άλλο τρόπο στερήθηκε της ευκαιρίας προς εμφάνιση και ανάπτυξη της υπόθεσης του· (iii) η διαιτητική απόφαση αναφέρεται σε διαφορά μη προβλεπόμενη ή μη εμπίπτουσα στους όρους της συμφωνίας προς παραπομπή σε διαιτησία ή περιέχει αποφάσεις επί ζητημάτων που εκφεύγουν από τα όρια της συμφωνίας περί παραπομπής σε διαιτησία· αν οι αποφάσεις επί ζητημάτων

παραπεμφθέντων σε διαιτησία μπορούν να διαχωρισθούν από τις αποφάσεις επί των μη παραπεμφθέντων, δύναται να αναγνωρισθεί και εκτελεσθεί μόνο το μέρος της διαιτητικής απόφασης που αναφέρεται σε παραπεμφθέντα ζητήματα·

(iv) η σύνθεση του διαιτητικού δικαστηρίου ή η διεξαγωγή της διαιτητικής διαδικασίας έγινε κατά παράβαση σχετικής συμφωνίας των μερών ή ελλείπει σχετικής συμφωνίας των μερών, έγινε κατά παράβαση του δικαίου της χώρας στην οποία διενεργήθη η διαιτησία· ή

(v) η διαιτητική απόφαση δεν κατέστη ακόμη δεσμευτική επί των μερών ή ότι ακυρώθηκε ή ανεστάλη από αρμόδιο δικαστήριο της χώρας στην οποία εξεδόθη ή κατά το δίκαιο της οποίας εξεδόθη· ή

(β) αν το Δικαστήριο που επιλαμβάνεται της αγωγής ακύρωσης, κρίνει και αυτεπαγγέλτως ότι-

(i) το αντικείμενο της διαφοράς δεν είναι δεκτικό διαιτησίας κατά το δίκαιο της Κυπριακής Δημοκρατίας· ή

(ii) η αναγνώριση ή η εκτέλεση της διαιτητικής απόφασης προσκρούει σε διατάξεις δημόσιας τάξεως της Κυπριακής Δημοκρατίας.

(2) Αν υπεβλήθη αίτηση ακυρώσεως ή αναστολής της διαιτητικής απόφασης, στο δικαστήριο το μνημονευόμενο στο εδάφιο (1)(α)(v) του παρόντος άρθρου, το Δικαστήριο ενώπιον του οποίου επιζητείται αναγνώριση ή εκτέλεση της διαιτητικής απόφασης έχει διακριτική εξουσία, σε κατάλληλες περιπτώσεις, να αναβάλει την απόφαση του και, κατ' αίτηση του επιζητούντος την αναγνώριση και εκτέλεση, να διατάξει το άλλο των μερών σε εγγυοδοσία.

	ΜΕΡΟΣ ΙΧ ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
Μεταβατικές διατάξεις.	71. Οι διατάξεις του παρόντος Νόμου εφαρμόζονται σε όλες τις εκκρεμείς διαιτησίες κατά την ημερομηνία έναρξης του παρόντος Νόμου στο μέτρο και στο βαθμό που μπορούν να εφαρμοσθούν.
Κατάργηση. ΚΕΦ.4 ΑΝΑΚ.307. 101 του 1987 11(Ι)του 2024.	72. Με την έναρξη ισχύος του παρόντος Νόμου, ο περί Διαιτησίας Νόμος και ο περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμος, καταργούνται.
Έναρξη της ισχύος του παρόντος Νόμου.	73. Ο παρών Νόμος τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία δημοσίευσής του στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.